“Золоті жили” Дністра:

на Тернопільщині роками нелегально видобувають унікальний камінь

2 стор.

Петро ЛАНДЯК:

Чому Надал і Вересюк

втаємничують інформацію про послуги?

4 стор.

Стара криниця

Життєві історії від Зіни Кушнірук у «Сімейному гніздечку»

10-11 стор.

Незалежний громадсько-політичний тижневик Тернопілля

Наш ДЕНЬ

www.nday.te.ua

Заснований у червні 2013 року

№32(61), 6 серпня-12 серпня 2014 р.

Твій. Мій. Наш ДЕНЬ. Разом!

Аморальність має ціну

Президент позбавив пільг мешканців елітних селищ Конча-Заспа та Пуща-Водиця.

Таким чином з документів знято позначку «опублікуванню не підлягає» і визнано такими, що втратили чинність, розпорядження президентів усіх років про пільги, на які держава щорічно витрачала більше 40 мільйонів гривень, щоб забезпечити комфортне життя заледве сотні людей, повідомила «Українська правда».

«Я вважаю, що в умовах військових дій, це аморально», - зазначив Петро Порошенко.

Також президент видав указ, згідно з яким втратили чинність укази попередніх глав держави, якими призначали багатомільйонні привілеї для генералів армії, генералів внутрішньої служби, державних радників юстиції.

Що ж, аморальність має свою ціну. Відтак тепер, як ніколи раніше, владі треба простежити, щоб «звільнені у запас» кошти обов’язково потрапили у державну казну, а не були «мобілізовані» чиновниками, які не мали пільг, але дуже хотіли...

Погода в Тернополі й області

6 серпня - хмарно з проясненням, без опадів, температура повітря вночі 20-21, вдень 27-28 градусів тепла. Схід сонця - 5.54, захід - 20.52.

7 серпня - хмарно з проясненням, без опадів, температура повітря вночі 19-20, вдень 26-27 градусів тепла. Схід сонця - 5.55, захід - 20.50.

8 серпня - хмарно з проясненням, у другій половині дня дощ, вночі 18-19, вдень 25-26 градусів тепла. Схід сонця - 5.57, захід - 20.49.

9 серпня - хмарно з проясненням, без опадів, температура повітря вночі 18-19, вдень 24-26 градусів тепла. Схід сонця - 5.58, захід - 20.47.

10 серпня - ясно, без опадів, температура повітря вночі 17-18, вдень 27-28 градусів тепла. Схід сонця - 6.00, захід - 20.45.

11 серпня - ясно, без опадів, температура повітря вночі 19-20, вдень 29-30 градусів тепла. Схід сонця - 6.01, захід - 20.44.

12 серпня - ясно, без опадів, температура повітря вночі 19-21, вдень 27-29 градусів тепла. Схід сонця - 6.02, захід - 20.42.

Магнітні бурі в серпні

Згідно з останніми прогнозами фахівців, серпень буде досить спокійним щодо магнітних коливань. Всього цього місяця очікують 5 магнітних бур. Незначні коливання спостерігатимуться вже сьогодні, **6 серпня**. Найбільш напруженим буде вечірній період. Другої магнітної бурі слід очікувати **10 серпня.** Далі – **21, 22 і 31 серпня**. У ці дні пік активності припаде на обідній або післяобідній час.

Синоптики заспокоюють: бурі будуть несильними та нетривалими. Однак поберегти себе варто. У ці дні не слід вживати алкоголю, курити, пити каву, налягати на важку їжу – смажене, копчене, жирне, проводити більшість часу в чотирьох стінах. Медики рекомендують добре спати та обмежити фізичні навантаження..

Триває передплата на «Наш ДЕНЬ»

незалежний громадсько-політичний тижневик Тернопілля

1 місяць – 8,36 4 місяців – 32,39

3 місяці – 24,48

індекс - 68710

У ціну газети враховано вартість поштових послуг: прийом та доставка видання до передплатників

Передплатити «Наш ДЕНЬ» можна у будь-якому поштовому відділенні або у листоноші.

Народний синоптик

7 серпня - Ганни, матері Пресвятої Богородиці. Яка погода на Ганну до обіду, така зима до грудня; яка погода після обіду, така зима після грудня. Спостерігають у цей день за лелеками: якщо за неділю перед Спасом (14 серпня) лелеки почнуть готуватись до відльоту - зима настане рано і буде морозною, а весна теплою. **9 серпня** - великомученика і цілителя Пантелеймона. З цього часу розпочинається ранній листопад у березі. Чудовий день для збору лікувальних трав і коріння.

Анатолій Гриценко: «Треба негайно повертати додому українських миротворців з-за кордону»

В Україні триває затяжна неоголошена війна. Тисячі людей, покинувши свої домівки, чекають завершення антитерористичної операції на сході країни. Подальше нагромадження російських військ під східним кордоном України зобов'язує українську владу вживати непопулярних заходів щодо посилення власних позицій. В Україні вже кілька тижнів вібувається третя хвиля мобілізації. Згідно з даними громадської ради при Міністерстві оборони, мобілізувати планують від 50 до 60 тисяч осіб. А це означає – війна надовго.

Про існуючі додаткові військові резерви України для швидшого завершення військових дій на Сході – у коментарі народного депутата України, екс-міністра оборони, лідера політичної партії «Громадянська позиція» (Анатолій Гриценко).

Треба негайно повертати наших миротворців додому. Вони зараз потрібні Україні!

За інформацією ООН, у цей час близько 600 українських миротворців задіяні в різних операціях по всьому світу. Згідно з офіційною статистикою, серед українських миротворців за кордоном числяться 496 військовослужбовців, 20 військових експертів і 80 поліцейських. Вони знаходяться в Демократичній Республіці Конго, Ліберії, Косово, на Кіпрі, в суданському регіоні Абей, у Південному Судані та Кот-Д'івуарі. Вони й надалі виконують миротворчу місію, за словами української влади, на прохання ООН.

Впевнений, рішення про подальше виконання місії або повернення українських миротворців з-за кордону для участі в операції на сході країни може прийматися тільки Києвом. Присутність такої кількості досвідчених військових тут, у зоні АТО, пришвидшила б позитивний результат.

Я пропонував зробити це ще в березні, аби посилити нашу армію бойовими і транспортними вертольотами та льотчиками, які мають досвід виконання бойових завдань у складних погодних умовах, вдень і вночі, на території з вороже налаштованим населенням.

На жаль, дотепер наш миротворчий контингент додому не повернули, ні з Ліберії, ні з Косово, ні з інших "гарячих точок".

Крім Путіна, у світу з'явилася нова загроза - вірус Ебола

Але зараз виникла інша загроза: і для наших миротворців, і для всіх нас - це стрімке поширення світом вірусу Ебола. Вкрай небезпечного: смертність серед інфікованих сягає 90%, вакцини проти вірусу Ебола світова медицина не має.

Найгірше, спалах вірусу Ебола зараз відбувається саме в регіоні базування наших миротворців, насамперед у Ліберії, також у Конго і Сьєрра-Леоне. Кількість інфікованих уже більше 1300 осіб, протягом тижня у вказаних трьох країнах число жертв від Ебола зросло з 57 до 729 людей.

У Ліберії, де базуються близько 250 наших військових, зараз встановлюють санітарні кордони і обмеження, відправляють у відпустки державних чиновників, зупиняють роботу дитячих і шкільних закладів.

Для локалізації і протидії вірусу Ебола Всесвітня організація охорони здоров'я терміново виділяє $100 млн. Тим не менше, вірус поширюється світом: інфікованих уже зафіксовано в США, Великій Британії, Гонконгу...

Переконаний, за цих умов, аби зберегти здоров'я і життя наших миротворців та не допустити поширення вірусу Ебола на територію України, Президент має прийняти відповідальне рішення про відкликання українських миротворців з Африки, Косово та інших неспокійних місць.

Україна має право на таке суверенне рішення, тим більше, що європейські й американські партнери не надто поспішають надавати нам військову та військово-технічну допомогу.

"Золоті жили" Дністра:

на Тернопільщині роками нелегально видобувають унікальний камінь

Перлина Тернопілля й одне із семи природних чудес України – національний природний парк «Дністровський каньйон» вабить не лише туристів, які хочуть відпочити на березі мальовничого Дністра. У заповідній зоні роками нелегально видобувають унікальний різновид декоративного каменю-пісковику, якого на території України більше немає.

Ці кар'єри вже видно із космосу – на фотографіях, зроблених супутником, можна побачити характерні ділянки, де процвітає незаконний бізнес. Кожен охочий може переглянути ці фото в інтернеті. Між тим, на Тернопільщині проблеми начебто й не існує. Підпільні надрокористувачі продовжують руйнувати природну перлину, й ніхто їх не карає.

В останні роки кар'єри розрослися до величезних масштабів, – наголошували громадські активісти на прес-конференції, яку організувала «Рада бізнесу Тернопілля». Розкрадання надр, стверджують активісти, відбувається під прикриттям місцевої влади й правоохоронних органів.

– Біля Дністра, у природоохоронній зоні, роками працює схема нелегального видобутку пісковику. На місці копалини переробляють і складають. Далі їх транспортують для продажу, навколо Тернополя для цього облаштовані склади, – розповів голова громадської спілки «Рада бізнесу Тернопілля» Віталій Сороколіт.

Лише у Бучацькому районі активісти нарахували десять нелегальних кар'єрів – у селах Сновидів, Возилів, Космирин та інших прилеглих до Дністра населених пунктах. Зокрема, найбільше камінь видобувають між селами Сновидів і Возилів. Там кар'єр тягнеться п'ятикілометровою "золотою жилою".

На фотографіях, зроблених активістами, видно, як пісковик лупають вгорі та стежками скочують вниз, звідки його забирають машинами.

Унікальну копалину з глибин Дністровського каньйону вільно продають у Тернополі біля торговорозважального центру «Подоляни», поблизу Збаразького кільця у Підволочиському напрямку, селі Білій Тернопільського району. Одне з місць продажу, розташоване біля торговельного центру, активісти зняли на відео. Продавець розповідає потенційним покупцям, що "тримає біля Дністра свою бригаду, яка витягує камінь".

Громадські активісти вже написали заяву про кримінальне правопорушення в Генеральну прокуратуру України та вимагають негайно відреагувати й зупинити розвиток нелегального бізнесу в природоохоронній зоні. До звернення додали фотографії підпільних кар'єрів і відео.

– Це лише епізод злочинної діяльності, що прикривається владою, – каже Віталій Сороколіт. – Подібна ситуація і в інших районах Тернопільщини, які прилягають до Дністра. Камінь видобувають у місцях, де заборонена господарська діяльність, його походження легко простежити. Натомість ним продовжують вільно торгувати.

Після заяв активістів у прокуратурі Тернопільської області повідомили, що перевіряють інформацію про нелегальний видобуток корисних копалин на території "Дністровського каньйону". Контролюючим органам доручено провести перевірки до 15 серпня.

Активісти обіцяють тримати це на контролі та наголошують: якщо нелегальний видобуток продовжуватиметься у таких масштабах, це може спричинити екологічну катастрофу. І замість лісів і мальовничих берегів матимемо свої терикони у вигляді кар'єрів.

Антоніна БРИК.

У селах Тернопільщини – сучасні амбулаторії

Реформування медицини починається із сільських ФАПів

Від рівня розвитку медицини та її якості залежать людські життя. Особливо гостро ця проблема постає у сільській місцевості. Коли до районної лікарні потрібно добиратися кілька десятків кілометрів, а у селі немає кому надати якісну медичну допомогу.

На Тернопільщині є громади, яким пощастило мати у своєму селі фельдшерсько-акушерські пункти європейського зразка. Тернопільський державний медичний університет імені І.Горбачевсього створив п'ять навчально-практичних центрів первинної медико-санітарної допомоги. У селах Зарубинці Збаразького, Гнилиці Підволочиського, Великий Говилів Теребовлянського районів, Кокошинці та Увисла, що на Гусятинщині, завдяки проекту «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду» відремонтували та розширили приміщення сільських ФАПів, де створили всі умови для того, щоб сюди могли приїжджати на практику студенти та інтерни медуніверситету.

На практику у село їдуть з радістю

У Великому Говилові проживає близько тисячі людей. Вже кілька років тут успішно функціонує новенький ФАП, на базі якого створений навчально-практичний центр первинної медико-санітарної допомоги. Обладнаний кабінет лікаря загальної практики – сімейної медицини, є інтернет-зв'язок з Тернопільською університетською лікарнею, кардіограф, небулайзер, стоматологічне обладнання.

- Люди у селі дуже раді, що мають до кого звернутися зі своїми хворобами, – розповідає завідуюча ФАПом Наталя Кісіль . – Ми ж у свою чергу задоволені, що можемо їх лікувати у таких чудових умовах. До нас регулярно приїжджають кардіологи, хірурги, терапевти, педіатри з Тернополя і проводять обстеження місцевих.

Щотижня приїжджають на практику і студенти медуніверситету. Вони можуть через інтернет вийти на зв'язок з фахівцями обласного рівня і отримати від них консультацію щодо лікування тієї чи іншої недуги, розшифрування електрокардіограми.

– Тут чудові умови для проходження практики, – каже студент 6 курсу ТДМУ Олег Заверуха. – Ми маємо можливість навчитися багатьох корисних речей, практично закріпити отримані в університеті знання.

– Для нас створені гарні умови проживання: кухня, душ, є де спати і де працювати, – додає Назар Мушалюк. – Тут ми вчимося спілкуватися з пацієнтами, допомагати їм не лише практичною медициною, а й підтримувати добрим словом. Люди у селі дуже привітні і щирі. Нам подобається тут працювати.

За порадою і допомогою – до сімейного лікаря

Мешканці села Увисла вже не уявляють свого життя без амбулаторії загальної практики – сімейної медицини. Адже тут не лише можна пройти обстеження і отримати фахову консультацію лікаря. У сучасному медичному закладі є денний стаціонар, стоматологічний кабінет, кімната здоров'я матері та дитини, лабораторія та найсучасніше обладнання, а також автомобіль швидкої допомоги.

В Увислі мешкає 1300 осіб. Серед них багато людей похилого віку. Особливо багато серед них гіпертоніків. Амбулаторія для них - справжнє спасіння. Тут і тиск поміряють, і кардіограму зроблять, і нададуть іншу допомогу. Люди раді, що є куди звернутися, адже до районної лікарні добиратися далеко. У приміщенні амбулаторії чисто і затишно. Тут зроблено усе для комфорту і зручності пацієнтів. А ще сюди регулярно приїздять на стажування майбутні лікарі.

– Особливість нашого закладу у тому, що він працює разом з навчально-практичним центром первинної медико-санітарної допомоги,– розповідає завідувач амбулаторії Зореслава Онуфрик, – Студенти старших курсів та інтерни протягом тижня працюють тут. Це зроблено для того, щоб вони могли більше зорієнтуватися на практиці, побачити, як відбувається лікувальний процес, поспілкуватися з пацієнтами, попрацювати з медичною документацією.

Разом із своїми вихованцями в Увислу часто приїздять професори із медичного університету, які обстежують та консультують мешканців села.

Створення таких сучасних ФАПів та амбулаторій є одним з перших кроків щодо реформування медицини, адже усі мешканці області мають однакове право на медичну допомогу. Натомість у багатьох селах досі немає кваліфікованих лікарів, та й умови прийому бажають ліпшого.

Юля ТОМЧИШИН.
Фото автора.

Чому Надал і Вересюк

втаємничують інформацію про послуги?

Уже майже півроку депутат Тернопільської міської ради, голова міської громадської організації «Асоціація споживачів житлово-комунальних послуг», керівник обласної організації Політичної партії «Громадянська позиція» (Анатолій Гриценко) Петро Ландяк безуспішно намагається взнати у владних кабінетах здавалося б відкриту інформацію про те, на які цілі ПП «Комсервіс-Тернопіль» використовує отримані від мешканців будинків на проспекті Злуки кошти. Учергове не дочекавшись конкретної відповіді на свої депутатські запити ні від директора ПП Юрія Вересюка, ні від профільних структурних підрозділів міської ради, Петро Ландяк вирішив звернутися з відкритим листом до міського голови Тернополя Сергія Надала.

Шановний Сергію Віталійовичу!

Публічно звертаюся до вас як депутат Тернопільської міської ради від виборчого округу №24 з питань, які висловлюють тернополяни, невдоволені роботою підпорядкованої вам житлово-комунальної галузі міста Тернополя.

Ще у лютому 2014 року за ініціативою мешканців будинків №№11, 13, 15, 19, 21, 23, 25 на проспекті Злуки я звернувся до директора ПП «Комсервіс-Тернопіль» Ю.П. Вересюка, щоб отримати інформацію про нарахування і використання коштів квартирної плати та виконані роботи з поточного ремонту і обслуговування внутрішньобудинкових мереж водопостачання та водовідведення за 2013 рік, відповідно до форм, затверджених наказом управління житлово-комунального господарства, благоустрою та екології Тернопільської міської ради від 28 грудня 2012 року №113.

Саме ця інформація потрібна мешканцям, щоб зрозуміти, як використовувались кошти, сплачені ними за житлово-комунальні послуги, та оцінити якість і вартість наданих послуг, порівнявши їх з витратами, зазначеними у звіті ЖЕКу.

Однак, на лист від 17 лютого відповіді я не отримав. Тому зробив повторні звернення, надіслані 30 травня цього року, не лише на адресу ПП «Комсервіс-Тернопіль», а й на ваше ім'я. На ці листи я і мешканці будинків отримали відповідь заступника міського голови В.В. Стемковського, згідно з якою дано доручення управлінню житлово-комунального господарства, благоустрою та екології Тернопільської міської ради забезпечити підготовку та надати мені і заявникам звітні матеріали, в термін до 1липня 2014 року. Однак, на жаль, навіть 6 серпня ні я, ні мешканці не отримали запитуваної інформації.

Нагадую вам, що для того, щоб у 2012 році отримати таку ж інформацію від цього ж підприємства, я направив вам і вашому заступнику аж п'ять листів! Чи й цього року треба стільки разів братися за перо?

Як депутата і як громадянина, мене обурює така бездіяльність з боку Тернопільської міської ради. Вважаю , що влада міста нехтує інтересами його мешканців, порушує та перешкоджає реалізації прав громадян на отримання інформації та здійснення громадського контролю за якістю житлово-комунальних послуг.

Неодноразово спілкуючись із виборцями, особливо при розгляді їх звернень щодо комунальних послуг, я часто чув нарікання на те, що хоча житлово-комунальні послуги надаються неякісно, несвоєчасно, не у повному обсязі або ж взагалі не надаються, та за це громадяни продовжують платити власні кошти.

То ж нагадую вам, Сергію Віталійовичу, що у Меморандумі про спільні позиції та координацію зусиль у сфері житлово-комунальної галузі Тернополя, який ви як кандидат на посаду міського голови від Всеукраїнського об'єднання «Свобода» підписали 26 жовтня 2010 року з Тернопільською міською громадською організацією «Асоціація споживачів житлово-комунальних послуг», яку я очолюю, зазначено: ***забезпечити можливість участі мешканців у плануванні робіт по будинку, у контролі за використанням коштів з обов'язковим підписанням актів виконаних робіт поточного ремонту головою будинкового комітету та трьома мешканцями, визначеними на загальних зборах будинку, а також прозору звітність ЖЕКів (усну і письмову) про використання коштів за підсумками кожного року.***

За роки перебування на посаді ви забули про свої обіцянки, а через це тисячі ваших виборців не мають доступу до інформації про стан житлово-комунального господарства міста.

Зазначаю про вашу персональну відповідальність за роботу житлово-комунальної галузі міста, і, передусім, ЖЕКів, які більше шести років працюють за рентабельним, беззбитковим тарифом при майже стовідсотковій оплаті споживачів.

У зв'язку з цим вимагаю:

забезпечити виконання міською радою і підпорядкованими та підзвітними їй структурними підрозділами Законів України «Про інформацію», «Про доступ до публічної інформації», «Про захист прав споживачів» та зобов'язати дирекцію ПП «Комсервіс-Тернопіль» надати мені та мешканцям будинків №№ 11, 13, 15, 19, 21, 23, 25 на проспекті Злуки інформацію про нарахування і використання коштів квартирної плати та виконані роботи з поточного ремонту і обслуговування внутрішньобудинкових мереж водопостачання та водовідведення за 2013 рік, згідно з формами, затвердженими наказом управління житлово-комунального господарства, благоустрою та екології Тернопільської міської ради від 28 грудня 2012 року №113;

невідкладно ухвалити відповідне рішення та запровадити кампанію щодо ревізії наявності у споживачів житлово-комунальних послуг Тернополя договорів на одержання таких послуг. Інформую, що з мешканцями будинків 11-25 на проспекті Злуки договори з утримання будинку та прибудинкової території не укладались;

зобов'язати надавачів житлово-комунальних послуг здійснювати нарахування сум квартплати в частині витрачання коштів поточного ремонту винятково на підставі підписаних актів виконаних робіт, як це передбачено рішенням виконавчого комітету від 28 вересня 2011року, № 1603. В іншому випадку вважати, що такі роботи не виконувались;

забезпечити щорічну усну і письмову звітність ЖЕКів (усіх підприємств різних організаційно-правових форм, що надають споживачам Тернополя житлово-комунальні послуги);

створити на сайті Тернопільської міської ради окремий розділ, в якому оприлюднювати усю інформацію щодо звітності про використання коштів квартирної плати та виконані роботи поточного ремонту і обслуговування внутрішньобудинкових мереж водопостачання та водовідведення, в розрізі кожного суб'єкта-надавача житлово-комунальних послуг та окремих будинків за рік.

Петро ЛАНДЯК,
депутат Тернопільської міської ради, голова ТОО політичної партії «Громадянська позиція» (Анатолій Гриценко).

P.S. Ще не так давно кандидат у депутати Тернопільської міської ради Юрій Вересюк, зустрічаючись з виборцями, ратував за прозорість і відкритість влади. Минуло лише кілька років і, опинившись у керівному кріслі, він почав діяти з точністю до навпаки.

Та незабаром знову вибори і не факт, що тернополяни не побачать нинішнього чиновника у виборчих реєстрах. Цікаво, яку ж локшину на вуха наших громадян вішатиме пан Вересюк цього разу?

У Микулинцях відремонтували бойову машину для армії

Раніше ремонтували автобуси, зараз – військові машини. На Тернопільщині люди власним коштом відновлюють техніку для армії. У військових частинах на це не вистачає не лише грошей, але й фахівців.

Броньовану розвідувально-дозорну машину – БРДМ відремонтували в селищі Микулинці. Усі запчастини придбали на пожертви небайдужих підприємців і громади. На роботи витратили кілька десятків тисяч гривень. Про це людей ніхто не просив, зголосилися самі.

Бойова машина, яку відновили в Микулинцях, надійшла до Тернопільського батальйону територіальної оборони з Хмельницького. Більше десяти років вона простоювала на складі: попередня влада скорочувала військових у збройних частинах, і потреби в таких машинах не було. Коли ж виникла потреба, виявилося, що техніка – заржавіла й до використання не придатна.

– Багато людей досі не усвідомили, що в країні війна. Треба підтримувати армію, хто як може. Ми звернулися до тернопільських військових і запитали, чим допомогти. Нам сказали: "Якщо можете – відремонтуйте БРДМ". У Микулинцях є підприємці, які займаються перевезеннями, мають свої фури. Вони залучали до роботи своїх майстрів, допомагали шофери з автотранспортного підприємства, – розповідає микулинчанин Віктор Бельзецький.

Ремонтували машину два тижні. Роботи було чимало: почистили від іржі, пофарбували, замінили запчастини. До Тернополя відновлений БРДМ їхав, як новенький. Двадцять кілометрів від Микулинців бойова машина подолала менш ніж за півгодини.

Військові вдячні громаді за допомогу.

– Ці машини призначені для розвідки, нині у них є велика потреба, – каже тимчасово виконуючий обов'язки заступника обласного військового комісара підполковник Андрій Миськів. – Відремонтовану техніку невдовзі відправлять у південно-східний регіон, де виконує завдання наш батальйон територіальної оборони

Крім Микулинців, відновлювати бойові машини взялися громади Збаража та Чорткова. Як тільки ремонт завершать, техніку також відправлять на підмогу українським військовим на Сході.

Антоніна БРИК.

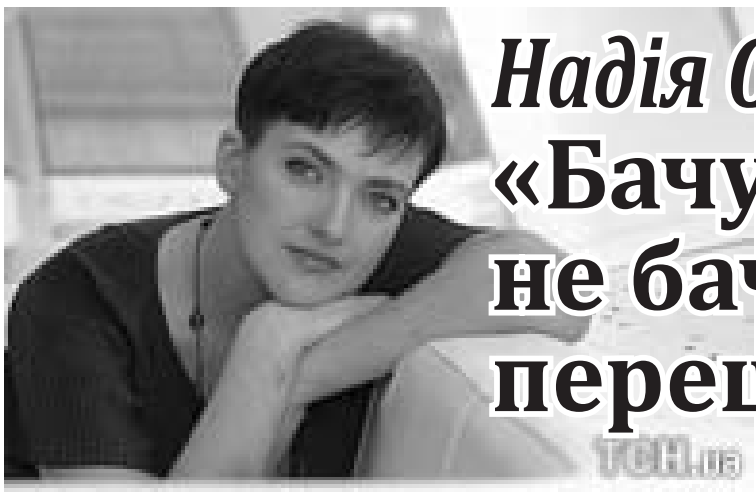

Надія Савченко: «Бачу ціль – не бачу перешкод»

Полонена терористами та ув'язнена росіянами 33-річна киянка Надія Савченко ще в юності мріяла керувати літаком-винищувачем, але врешті стала штурманом-оператором вертольоту Мі-24. Щоб мати можливість літати, вона здолала безліч перешкод на своєму шляху.

Уже після того, як стала офіцером, здавалося, усі негаразди залишилися позаду, та доля розпорядилася по-іншому.

На Україну напав Путін, і, щоб захистити рідну землю, Надія, оформивши дві невикористані щорічні відпустки, стала добровольцем батальйону «Айдар», який ще й дотепер наводить страх на сепаратистів на сході України.

Її захопили 18 червня біля міста Щастя Луганської області, коли рятувала поранених. Уже наступного дня чи не вся Україна побачила героїню на відео під час допиту бойовиками. Слава Богу, виглядала неушкодженою і неемоційною, незважаючи на те, що її прикували наручниками до металевої труби. Здавалося, дивилася прямо у вічі чоловікові, який допитував. Навіть нахилилася ближче до нього, коли повторила клятву захищати Україну «проти зовнішнього вторгнення» і констатувала, що проти сепаратистів воює «вся Україна».

Акцентуючи увагу на долі Надії, мало хто знає, що після закінчення школи дівчина опанувала професію модельєра-дизайнера і рік навчалася на факультеті журналістики одного із столичних вишів.

Щоб потрапити у Житомирську аеромобільну бригаду, пробігла 15 кілометрів по снігу з 15-кілограмовим рюкзаком десантника.

Півроку служила стрільцем у складі українського миротворчого контингенту в Іраку – була єдиною жінкою-солдатом у дружній команді мужніх чоловіків.

Наді тричі не вдавалося поступити до Харківського університету повітряних сил, але вона не здалася і таки стала курсантом вишу за особистим дозволом тодішнього міністра оборони Анатолія Гриценка.

Після випуску з університету Савченко направили служити штурманом-оператором на вертоліт Мі-24 в 3-й окремий полк армійської авіації на Львівщині.

Там і проходили її не завжди прості армійські будні. У вільний від служби час робила моделі вертольотів та літаків, вишивала, виготовляла художні вітражі, декорувала одяг.

«Є люди, як кажуть, із золотими руками, які, можливо, не знають справи, але, якщо за неї візьмуться, у них все вийде, – розповіла кореспонденту «Радіо Свобода» сестра Надії Віра. – Моя сестра саме з таких людей. Вона може виконувати будь-яку роботу: від дрібного ремонту електроприладів - до творів мистецтв, ліпити з глини чи робити дизайнерські лампи. У неї творчості всередині дуже багато».

Тепер перед Надією Савченко новий бій - у ролі ув'язненої російського СІЗО. Їй висунуті звинувачення у причетності до вбивства двох російських журналістів, які загинули під час мінометного обстрілу блокпосту бойовиків неподалік від Луганська.

Незважаючи на повністю сфальсифіковані докази, зряча російська Феміда й надалі продовжує знущатися над українкою, утримуючи її за гратами, а тамтешня прокуратура повністю ігнорує запити української сторони стосовно подальшої долі військовополоненої. Очевидно, незвиклі до безславних поразок путінські кати все ще сподіваються добитися від Савченко «співробітництва» в обмін на «волю».

Не діждуться, бо невтямки лакеям та рабам Кремля життєве кредо патріотки: «Краще померти в Україні, ніж жити у Росії».

А справжньої волі і для Надії Савченко, і для сотень заручників у казематах терористів, і для всієї України ми обов'язково доб'ємося. Віримо у це та щоденно молимося за наших героїв. Слава їм, честь і глибока вдячність за те, що ціною власного життя наближають українську перемогу.

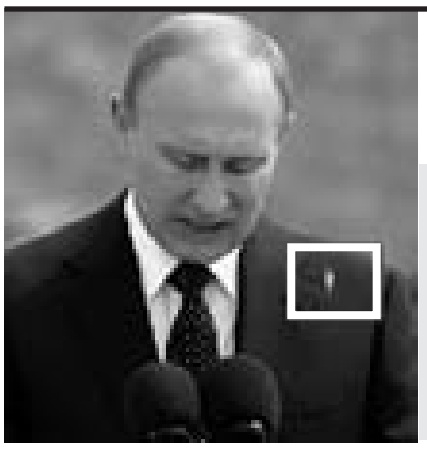

Шкода, що корови не літають

У Москві відзначили століття з дня вступу Росії у Першу світову війну відкриттям пам'ятника полеглим під час військового протистояння. В урочистій церемонії з цієї нагоди взяв участь і Владімір Путін. Виступаючи перед «согражданами», він заявив, що перемогу у небувалій бойні на початку двадцятого століття у Росії вкрали «внутрішні вороги».

Саме у цей час над організованою заздалегідь групою підтримки президента РФ пролітав птах. Почувши чергову брехню очільника Кремля, пернатий не втримався. Відтак, у прямому ефірі плече диктатора прикрасила чимала біла пляма...

Про те, що Путін вже давно з ніг до голови у лайні, не знає хіба що лінивий або ж задурманений шовіністичною пропагандою. Натомість, увесь цивілізований світ ще на початку «російської весни» в українському Криму побачив справжнє лице сучасного Гітлера – перекошене від злоби та ненависті, хворобливо пожмакане манією величності, лукаве від підлих намірів і дій.

Нині, коли українське військо крок за кроком відвойовує у проросійських найманців міста та селища так званого Луганську, офіційний Кремль панічно виношує все нові і нові плани дестабілізації ситуації на сході нашої суверенної держави, а, якщо точніше – війни проти донедавна братнього народу.

Саме війни, і, якщо хочете, третьої світової, бо, за великим рахунком, доволі стримана реакція Заходу на події в Україні й надалі провокує російський фашизм на неадекватні вчинки та спонукає загарбників до глобального перерозподілу політичної карти світу. Зокрема, вже нині, підбадьорені безкарністю Росії за окупацію Криму, периферійні послідовники кремлівського загарбника на Південному Кавказі відновили збройне протистояння між вірменами та азербайджанцями у Нагірному Карабаху. Не факт, що незабаром не піднімуть голову й решта невизнаних чи затаврованих клеймом агресора вождів та вожчиків, які ніколи не змиряться з міжнародними угодами і досягнутими компромісами заради збереження миру на планеті. Будь-коли перший одиночний постріл, або навіть необережне слово можуть спровокувати автоматну чергу у відповідь – спірних територій на мапі ой як багато.

Тим часом українці продовжують демонструвати світові свою рішучість відстояти цілісність держави. Щоправда, потрапивши у матеріальну та пряму залежність від гаманців і геополітичних інтересів демократичної спільноти, наша влада ще й досі, особливо - на дипломатичному рівні, називає події на Донбасі то конфліктом, то ескалацією напруги, то дестабілізацією ситуації. За словами вітчизняних політиків, наші хлопці гинуть не у боях з озброєним та навченим зовнішнім агресором, а в ході проведення антитерористичної операції проти примарних сепаратистів, наше військо не знищують з території сусідньої країни, а лише «обстрілюють» російські «Гради».

Хтось з мудрих сказав: війна починається тоді, коли перестають поіменно називати загиблих. З огляду на це, в Україні триває справжня війна, жертвами якої за підрахунками місії ООН вже стали тисячі людей – хто загинув у бою, інші поховані під уламками розбомблених будинків, а ще більше українців рятуються від обстрілів та мародерів, від фізичного знищення і моральних тортур, втікаючи з рідних місць.

В Україні – війна. І мартиролог мучеників за українську віру щодня поповнюється все новими та новими жертвами. Кожен наступний день приносить в українські родини трагічні звістки зі Сходу. І вже не так важливо, під яким саме донецьким чи луганським містечком полягли герої, як те, за що вони гинуть і... з чиєї вини.

Нині все, що стосується війни уже не містить риторичних запитань – на кожне з них влада обов'язково має дати конкретну відповідь. Вона повинна відзвітувати перед народом за кожен невчасно доставлений в зону АТО бронежилет чи шолом, за кожного ненавченого військової майстерності, але відрядженого на фронт юнака, за кожнісіньку вкрадену з благодійних рахунків гривню.

А ще влада зобов'язана довіряти своїм громадянам і завжди казати їм правду – і про перемоги, і про поразки. Інакше до невпізнання спотворену «свою правду» за наших воєначальників скажуть стрілки чи бородаї, кисельови та інші придворні писаки.

Вони здатні брехати і лукавити, ставити усе з ніг на голову, щоб тільки відбілити вбивства і терор. То ж навіщо допомагати геббельсятам, замовчуючи трагедії війни, а подекуди і «задля підняття бойового духу» спотворюючи загальну картину військового протистояння? Навіщо оминати тему додаткових мобілізацій, уникати прямих відповідей на пряме запитання, чому до війська не призивають, або майже не призивають, молодих і здорових так званих біженців зі Сходу, які стоять табором під Верховною Радою і вимагають коштів від країни, яка захищає їхні домівки та родини?

Десь почув страшну розповідь про те, як до знайомого у Тернопіль зателефонував колега з Донбасу.

«Прихисти мою дружину з донькою, поки все не вгамується», - слізно попросив він. «Звичайно, зроблю все, щоб вони почувалися, як вдома», - відповів тернополянин і запропонував: «Ти також приїжджай, місця для всіх вистачить». Можна тільки уявити, що пережив галичанин, коли у слухавці пролунало: «Ні, я ще тут трохи постріляю – непогано платять»...

Можливо після цього наш президент, який обіцяв завершити війну ще 25 травня, нарешті, зрозуміє дуже просту, але вкрай необхідну істину: коли у твою хату зайшов ворог, немає часу кликати на допомогу сусідів – домівку, як і країну, повинен боронити від загарбника передусім господар. Навіть ціною власного життя. Тільки тоді ми зупинимо агресора, тільки тоді наші матері, сестри, дружини, сини і доньки не лякатимуться, коли повз їх обійстя проходить листоноша...

Наші краяни та закарпатці, львів'яни і буковинці, дніпропетровці і кияни щомиті героїчно боронять рідну українську землю на передовій. Захищають всеньку державу тоді, коли дебелі луганські та донецькі мужики, вилізши з підвалів і бомбосховищ, називають наших героїв визволителями. Це – у кращому випадку, у гіршому – стріляють у них за гроші Януковича, Пшонки, Путіна.

За це Владіміра Владіміровича вже навіть птахи мітять. А ось чимало лідерів європейських країн всіляко шукають з ним порозуміння та категорично заперечують можливість надання Україні, яка першою прийняла на себе удар світового окупанта, військової допомоги. Та це вже, як кажуть, тема окремої розмови, це вже проблеми не птахів, а людей.

А ще дуже шкода, що корови не літають – у них також немає жодних забобонів щодо того, де можна справляти нужду, і на кого саме...

Юрко СНІГУР.

Як у Тернополі допомагають армії:

Один день з життя волонтера

Жителі Тернопілля об'єднуються у справжні волонтерські батальйони. Жінки, студенти і навіть діти чергують зі скриньками для пожертв біля супермаркетів. Домогосподарок і бізнесленді, школярів і молодих людей згуртувала спільна мета – збирати необхідні речі й харчі військовим на передовій і підтримувати солдатів у шпиталях.

Через кризову економіку держави люди змушені самі забезпечувати солдатів. Від консервів і вологих серветок до бронежилетів – українські військові потребують всього.

Оскільки я хотіла допомогти хоч чимось нашій країні, тому теж вирішила записатися у волонтери. Така робота постійно потребує рук – підтримати військових може кожен.

У Тернополі відкрили спеціальний логістичний центр, куди звозять усе, що передають люди: продукти, речі та військову амуніцію. Волонтери довозять продукти з райцентрів, збирають харчі та речі біля супермаркетів, сортують їх і відправляють на Схід.

У штабі організатори записують дані кожного охочого допомогти. На ім'я волонтера видають коробку з печаткою для збору коштів і списки необхідних речей.

Моїм місцем дислокації став торговий центр "Подоляни". Приємно було спостерігати, що у літній час підлітки та молоді люди не просиджують штани вдома за комп'ютером, а працюють волонтерами.

– Я не можу спокійно сидіти вдома чи гуляти парком, коли навколо страшні новини. Мені 16 років, але я прагну допомогти солдатам, чим можу, – розповіла Віка, яка поруч збирала продукти для військових.

У візки для покупок, якими "озброїли" волонтерів, всі охочі могли покласти свої продукти або ж пожертвувати гроші. Один хлопець передав солдатам прапор УПА – для підняття бойового духу. А були люди, які, уже вийшовши з магазину, брали список необхідних речей і повертались назад, щоб придбати щось солдатам. Під час мого чергування трапився чоловік, який сам привіз вщент заповнений потрібними продуктами візок.

Звичайно, були й такі, що залишали по гривні або ж питали, "чи ми не підемо купувати собі пиво". Не дивно, що в наш час виникають сумніви у правдивості багатьох зборів. У таких випадках волонтери просять людей купувати продукти – шахраї не зможуть добряче нажитися на пачці макаронів.

Аби перевірити, що перед вами справді волонтер, а не аферист, вимагайте відповідні документи, які засвідчать, що ця людина представляє певну організацію. Коробки на збір коштів повинні мати офіційні печатки.

У Тернополі ж тим часом продовжують збирати вантажі для українських військових на Сході. Провіант, ліки й інші необхідні речі пакують у штабі Самооборони **(вул. Грушевського,1)**, а також у логістичному центрі допомоги українській армії **(склад № 4, гуртовня «Галант», вул. Збаразька 16).**

З харчів найбільше хлопці просять передавати поживні продукти, які можна брати із собою: солодкі батончики, сухофрукти, горіхи, вітаміни та фрукти.

Також потребують засобів гігієни. Найбільша ж потреба у спорядженні – необхідні оптика, амуніція.

Катерина ПОЛІВЧАК.

Волонтерів просять зголошуватися за телефоном 098-48-79-152. Для всіх, хто бажає допомогти, діє гаряча лінія: 068-705-88-04.

У продовж трьох останніх днів липня у Тернополі проходив вже третій за рахунком Чемпіонат світу з футболу серед команд української діаспори. Цьогоріч на турнір прибули колективи з Канади, Польщі, Білорусі, Іспанії та Румунії. З різних причин до учасників не змогли приєднатися українські футболісти з Естонії та Придністров'я. Причому, наші географічні сусіди є дворазовими володарями Кубка світу.

Футбольний м'яч зібрав українців з двох континентів

Відкрили Чемпіонат на центральному стадіоні. Перед початком цієї урочистої церемонії спортсмени, гості та глядачі вшанували хвилиною мовчання пам'ять воїнів, які загинули у військових діях на сході України.

- Чемпіонат – це унікальний проект, якого не було за всю історію діаспори, історію еміграції, - наголосив ще під час прес-конференції співорганізатор футбольних ігор, член правління міжнародної громадської організації «Четверта хвиля» Ігор Бокій. – Раніше були окремі випадки, коли представники діаспори приїжджали з виступами танцювальних колективів чи окремі команди приїжджали. А от регулярного чемпіонату, коли раз у рік збираються, ще не було. Ідея цього заходу в тому, щоб українці діаспори відвідували Україну і мали можливість поспілкуватися як між собою, так і з українцями. Часто чув висловлювання, що у такий важкий для України час, коли на сході держави йде війна, навряд чи доцільно приїжджати сюди, щоб «побавитися» у футбол. Але якщо ми не будемо ходити на концерти українських виконавців, якщо не будемо збиратися на футбольні чи інші заходи, ми просто розпишемося у своєму безсиллі саме у той момент, коли треба якнайактивніше підтримати Україну як державу, як націю, як рідну землю, як народ.

Принагідно слід зазначити, що такої ж думки дотримуються й ініціатори та меценати турніру – міська влада, громадські організації, окремі бізнесмени. Вони переконані, що спортивні та культурні події такого рівня, а особливо, якщо у них беруть участь українці з усього світу, які не побоялися приїхати у рідну країну фактично під час війни, завжди підбадьорюють наших краян та деморалізують не-

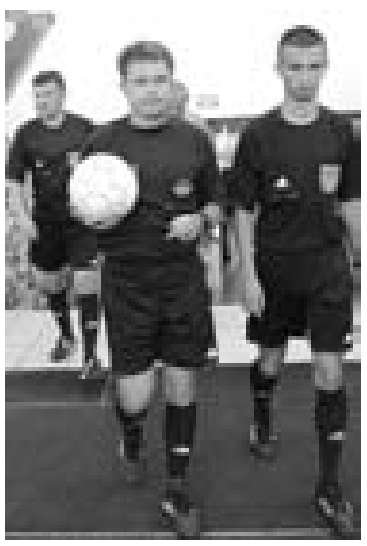

другів.

Яскраве підтвердження цьому – жвавий інтерес тернополян до футбольних поєдинків, які почергово відбувалися на спортивних аренах міста.

За їх результатами право виступити у фіналі вибороли команди українців з Канади та Румунії. «Бронза» турніру дісталася футболістам з Польщі.

Ключовий матч за Кубок відбувся на центральному стадіоні. Вже у першому таймі впевнено вирвалися румуни – 3:0. Та зарано вони почали святкувати перемогу, бо у другій половині зустрічі канадським українцям вдалося скоротити відставання до мінімуму – 3:2. Лише фінальний свисток головного арбітра матчу Ігоря Бокія зупинив чергову атаку збірної українських канадійців. Відтак вперше головний трофей завоювали українці з Румунії.

Після нагородження переможців та кращих гравців турніру, учасники змагань разом з глядачами на трибунах дружно виконали національний Гімн та скандували: «Слава Україні! Героям Слава!»

Патріотичний настрій гостей нашого міста тривав і у ресторані «Рандеву», куди їх запросили на святковий обід учасники Ліги підприємців «Українська справа», меценати турніру Ігор Парій, Михайло Ратушняк, Степан Рубай та Володимир Шинке.

Приємно було спостерігати , як молоді хлопці з діаспори співають українські народні пісні, як гаряче аплодують заслуженій артистці України Надії Кулик, як приязно та водночас хвилюючись сприймають все, що пов'язує та єднає їх з великою і завжди рідною Україною.

Прощаючись з хлібосольними господарями, хлопці обіцяли знову приїхати у Тернопіль вже наступного літа. Вони щиро вірять, що до того часу все зміниться на краще: Україна обов'язково переможе у цій війні, а мир стане найбільшою нагородою за подвиг народу, частинкою якого вони себе справедливо вважають.

Юрко СНІГУР.

Україна

На Донбасі більше половини міліціонерів - зрадники

«У звільнених містах більше 50 відсотків праоохоронців зрадили присязі, яку вони прийняли перед нашою державою. Коли ми почали перевіряти, це число ще зросло. Наразі 20-25 відсотків готові до виконання обов'язків. Така ситуація у Слов'янську та інших містах», - сказав заступник міністра внутрішніх справ Сергій Чеботар в ефірі «5 каналу». «Сьогодні мобілізовані з МВС та інших областей спеціальні підрозділи, які виїхали туди. Відбувається повна перевірка співробітників міліції, у тому числі - на детекторі брехні», - додав він.

Пора злазити з шиї народу

Витрати держбюджету на утримання різноманітних інспекцій та контролюючих органів складають понад 24 мільярда гривень на рік. У цих структурах працюють тисячі людей, і водночас, за рахунок хабарів, щорічно виводиться в тінь, за різними оцінками, майже 100 мільярдів гривень. Про це йшлося на розширеній нараді під головуванням віце-прем'єра Володимира Гройсмана, повідомляє прес-служба Кабміну. Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк дав доручення на 70 відсотків скоротити витрати на утримання органів центральної виконавчої влади, які здійснюють контрольно-наглядові повноваження. За словами Гройсмана, з 80 різноманітних інспекцій, контролюючих органів та департаментів контролю у міністерствах має залишитися не більше, ніж 20 контролюючих інстанцій.

Янукович наживався на балакучих українцях

Утікач екс-президент Янукович наживався на підвищенні вартості карток поповнення мобільних телефонів. Про це заявив радник голови МВС Антон Геращенко. «Пам'ятаєте, коли вартість поповнення мобільного рахунку зросла на одну гривню? Це була схема сина Януковича, за якою підставні фірми-прокладки отримували від двох до трьох мільярдів гривень на рік протягом чотирьох років лише за те, що операторів мобільного зв'язку змусили продавати картки поповнення рахунку тільки фірмам сина Януковича», - повідомив він. За словами Геращенка, це була одна із сотень існуючих схем. «Величезні капітали утворювалися на ввезенні в Україну пального без акцизу. Близько 40 відсотків палива ввозили без податків. Це - колосальні суми. Все це робилося за схемою Олександра Януковича і Сергія Курченка», - сказав він.

Скоро питимемо воду з фосфатами

Воду з фосфатами незабаром питимуть українці, якщо не припинять забруднювати річки, застерігають екологи. І пояснюють: ці хімікати діють, наче добрива. Тож рослинність розростається, немов на дріжджах. Вона повністю захоплює водойми і робить їх непридатними для купання та постачання води. Фосфатами річки забруднюють стоки з автомийок, офісних центрів, промислових та житлових масивів. Щороку скидається майже 520 тисяч тонн миючих засобів, повідомляє телеканал новин «24». Очищати воду стає все витратніше й складніше, бідкаються комунальники. Аби не забруднювати річки, екологи вимагають заборонити продаж миючих засобів із фосфатами, як це зробили у ЄС більше десятка років тому.

Хто заправляє ворожі танки?

Перекриття шляхів постачання сепаратистам пального могло б відіграти вирішальну роль у подоланні терористів на сході України. Таку думку висловив «Укрінформу» експерт з військових питань Костянтин Машовець. «Як бойовикам досі вдається отримувати значні обсяги пального для своєї техніки? Щоб заправляти танки, бронемашини, потрібні спеціальні заправники, спрощено - це велетенська каністра на колесах. Вона досить помітна, але я жодного разу не бачив, щоб вона була десь знищена, палала», - дивується експерт. Він висловив припущення, що десь із території Росії тягнеться нелегальний трубопровід. Однак і не відкидає того, що пальне бойовикам хтось «зливає». «Наші розвідники повинні з'ясувати цю обставину і перерізати канали постачання. Це може вирішальним чином вплинути на хід операції» - переконаний експерт.

Коломойський вразив декларацією про доходи

Керівник Дніпропетровщини Ігор Коломойський опублікував свою декларацію про доходи за попередній рік. Загальна сума складає 698004558 гривень. Про це повідомляє «Еспресо.TV». Основна частина задекларованих доходів - більше 516 мільйонів - припадає на дивіденди та відсотки. «Сума коштів на рахунках у банках та інших фінансових установах - 427 млн. 489 тис. 737 грн. Номінальна вартість цінних паперів - 6 млрд. 327 млн. 67 тис. 961 грн. Розмір внесків у статутний фонд підприємств - 8 млрд. 284 млн. 711 тис. 56 грн. Дивіденди - 516 млн. 456 тис. 885 грн. Дохід від відчуження цінних паперів - 181 млн. 547 тис. 673 грн. Коломойський поставив високу планку для всіх інших олігархів. Тому було б досить цікаво побачити декларації й інших народних депутатів, голів ОДА, Президента Петра Порошенка, Прем'єра Арсенія Яценюка, членів уряду й адміністрації Президента. Відтепер Ахметов, Пінчук, Фірташ жодним чином не зможуть задекларувати меншу суму. Це й означає: «Жити по-новому», - пише видання.

«Укрзалізниця» в шоці

«Укрзалізниця» протягом травня-липня зазнала збитків на 300 мільйонів гривень через пошкодження інфраструктури внаслідок бойових дій на Сході. Про це під час брифінгу заявив начальник департаменту аналітики Микола Топчієв. На Донецькій і суміжних з нею Дніпровській та Південній залізницях пошкоджені понад 166 об'єктів інфраструктури. Через падіння обсягів перевезень тільки за шість місяців недоотримано близько мільярда гривень. Загалом втрати залізничної галузі через бойові дії на Сході у 2014 році можуть сягнути трьох мільярдів гривень. Проте наразі достеменно порахувати збитки неможливо, оскільки бойові дії тривають.

Одарченко хоче воєнного стану на Херсонщині

Голова Херсонської обласної держадміністрації Юрій Одарченко просить РНБО запровадити на території регіону воєнний стан, передає «Радіо Свобода». За його словами, тактика Росії із дестабілізації ситуації у Херсонській області змінилася. Голова ОДА нагадав, що навесні у місті відбувалися сепаратистські акції: мітинги за об'єднання з РФ та спроби створення «Херсонської народної республіки». Проте ці спроби не були підтримані населенням. Сьогодні ж дії Росії поновилися. Мета - підірвати довіру українського народу до державної влади та зірвати мобілізацію. «Тому обласна влада звернулася до РНБО з проханням ввести на території Херсонщини воєнний стан», - наголосив Одарченко.

Світ

РФ озброює ХАМАС?

Москва поставляла ракети власного виробництва бойовикам терористичного руху ХАМАС. Ізраїльська армія знайшла протитанкові ракети російського виробництва під час АТО в Секторі Газа, повідомляє «Спецкор». Боєприпаси лежали у сховку в одній із мечетей. Це - ракети «Корнет». Їх виробляє військовий завод у Тулі. Вони можуть уражати танки та інші броньовані цілі. Як зброя потрапила до ХАМАСу, наразі невідомо. Офіційна Москва про постачання озброєння «руху» ніколи не заявляла, хоча й неодноразово виступала проти ізраїльської антитерористичної операції в Секторі Газа.

Атестат про середню освіту - у 100-річчя

Мешканка американського штату Массачусетс Мері Моніз на своє 100-річчя, отримала атестат про середню освіту. Довгоочікуване свідоцтво їй вручив комісар місцевого державного утворення штату. Як розповів син Мері виданню «ABC News», колись його мати мріяла бути вчителем історії, проте життя розпорядилося по-іншому. Коли їй було 15 років, почалася Велика депресія (1929-1939 рр.). Мері встигла закінчити лише два класи школи, оскільки батьки поїхали жити на Азорські острови. Сім'я Моніз повернулася до США у 1949 році. Продовжувати навчання Мері не стала і влаштувалася працювати на завод із виробництва металевих конструкцій. До слова, цьогоріч подібний атестат вручили ще одній довгожительці - 111-річній мешканці штату Вірджинія.

Стрєлков - бажаніший президент для росіян, ніж Путін

Росіяни готові обрати президентом країни на виборах у 2018 році терориста Ігоря Гіркіна (Стрєлкова). Опитування, проведене шляхом голосування в інтернеті, засвідчило, що за Гіркіна готові проголосувати 28,5 відсотка росіян, натомість за Путіна - 20,5. Решта опитаних не змогли визначитися з відповіддю. Водночас під час опитування в ефірі радіо «Ехо Москва» за Стрєлкова-Гіркіна висловилися 64,2 відсотка, за Путіна - 35,8, інформує ТВі. На думку президента фонду «Індем» Георгія Сатарова, популярність Гіркіна-Стрєлкова пов'язана найперше з «розкрученістю» в російських медіа.

Китайці хочуть бути батьками будь-якою ціною

У Китаї народження дитини за допомогою сурогатного материнства коштуватиме його майбутній сім'ї $240 тисяч. На такий вид послуг накладено державне вето, тому «дитячий бізнес» носить виключно підпільний характер. Але заборона та нелегальний статус не зупиняють китайські пари, які бажають мати дітей. Згідно з китайськими традиціями, у пари обов'язково має бути дитина. Однак, завагітніти природним шляхом заможним китаянкам вдається все рідше. Причини різні: починаючи від діагнозу «безпліддя» і закінчуючи складним станом екології, - пише «The New York Times». У зв'язку з цим підпільний ринок сурогатного материнства в Китаї зараз переживає пік популярності.

Найдорожчий у світі автобус вартує $3 мільйони

У Дубаї - столиці Арабських Еміратів - продали найдорожчий у світі автобус-трейлер. За «eleMMent Palazzo» австрійського виробництва заплатили три мільйони доларів. Це навіть не будинок на колесах, а цілий палац. Довжина двоповерхового транспортного засобу для подорожей складає 12,2 метра. У ньому все автоматизовано. Досить натиснути кнопку - і на даху з'явиться тераса для прийняття сонячних ванн. Можна розпалити камін у задній частині салону. Для повного задоволення обладнана справжня спальня. Підлога з підігрівом. Є ванна та інші зручності. «Палац на колесах» здатний розвивати швидкість до 150 кілометрів на годину. Фірма «Marchi Mobile», яка створила це диво техніки, приймає заявки на «eleMMent Palazzo» у золотому виконанні.

Комусь медицина продовжує життя, комусь - вкорочує

Японські жінки - рекордсменки-довгожительки планети. Середня тривалість їх життя - 86 років. Зважаючи на тамтешнє соціальне забезпечення, то й чоловіки острівної країни б'ють рекорди з цього показника. Середня тривалість життя чоловіків у Японії перевищила 80 років. Експерти вважають: головними чинниками є високий рівень медицини. Вони також переконані, що з подальшим розвитком галузі тривалість життя в країні може збільшитися ще на кілька років. До слова, у загальному підсумку за цим показником на планеті Японія посідає четверте місце, слідом за Гонконгом, Ісландією та Швейцарією.

Джин прокремлівського федералізму

Путін випустив джин прокремлівського федералізму на простори України з метою розчленування унітарної держави на регіони та подальшого їх загарбання, і він несподівано перемістився на територію самого агресора. Так, мешканці московського анклаву - Калінінградська область - хочуть створити Кенігсбергську народну республіку (Königsberger Volksrepublik). У Калінінграді поширюють листівки із зображенням литовського прапора та вимогами застосувати на практиці російський закон про федералізацію. Одночасно у соціальних мережах з'явився заклик до проведення акції на підтримку більшої автономії Східної Пруссії. Калінінградський марш під гаслом «Досить годувати Москву» хочуть провести одночасно зі схожою акцією, запланованою в Новосибірську на 17 серпня. Велика хвиля невдоволення ставленням Кремля до соціально-економічних проблем Сибіру прокотилася ще кілька років тому, під час перепису населення. Тоді велика частина сибіряків відмовилась від етнічного визначення «русский», а навпроти графи «национальность» записували себе як «сибиряк».

Швейцарія таки ввела санкції проти Росії

Швейцарська влада через ситуацію в Україні розширила санкційний список до 59 осіб, а також внесла до нього «самопроголошені» організації "ЛНР" та "ДНР". Про це УНІАН повідомила представник прес-служби федерального департаменту економічних відносин, освіти та досліджень Швейцарії Марі Авет у відповідь на запит агентства щодо запровадження нових санкцій через ситуацію в Україні. Зокрема, Авет зазначила, що у квітні цього року був затверджений перелік осіб, проти яких було запроваджено санкції через ситуацію в Україні, а зараз Швейцарія його розширила та додала до нього кілька організацій.

МОЛИТВА мури руйнує, залізо гне

Більше 80 матерів одночасно просили у Бога милості та миру для України

З нагоди другої річниці заснування спільноти «Матерів у молитві» до храму Успення Пресвятої Богородиці, що у Городище Козівського району, з'їхались членкині однойменних спільнот навколишніх сіл: Таурова, Дмухівців, Козлова, Слобідки, Яструбова, Купчинців, Денисова, Плотичі. Серед запрошених були представники парафій міста Бузька Львівської і Білої Церкви Київської областей.

Спільну молитву розпочали молебнем до Пресвятої Богородиці, яку очолив генеральний куратор архибратства «Матерів у молитві» Тернопільсько-Зборівської архиєпархії о. Василь Чамарник. Його змістовна проповідь, мережана життєвими прикладами, допомогла присутнім відчути силу і важність молитви, особливо, коли вона зринає в згромадженнях чи сімейному колі. У проханнях виділялись звернення за мир у державі, про успішну службу наших вояків, про дальшу щасливу долю українського народу, щасливе майбуття нашої молоді, підростаючого покоління, а також про стабільність і економічний розвиток України.

На завершення парох о. Богдан Зінченко подякував усім за участь у спільній молитві, духовній програмі. Щирі слова вдячності линули і на адресу о. Василя Чамарника за духовну підтримку і заохочення до вдосконалення християнських чеснот.

Покидаючи святий храм, кожен відчув теплоту і щирість спільної молитви, яка наповнює наші серця.

Олеся ЗІНЧЕНКО.
с. Городище Козівського району.

Чудесні окуляри

Часто ми шкодуємо, що багато чого в цьому світі від нас приховано. Давня притча розповідає, навіщо Бог так вчинив.

Колись жив на світі один чоловік, який дуже хотів, аби міг він, лише глянувши на людину, розрізняти – добра вона чи зла, темна чи світла, що має на серці... І ось одного разу цей чоловік придбав такі окуляри, які допомогли йому бачити все це.

Але, о жах! Одягнувши ті окуляри, він уже не міг їх зняти. А всі люди постали перед ним далеко не в кращому вигляді. Виявилося, що поганих, злих та з темною душею людей є набагато більше, ніж гарних, чуйних, милосердних, правдивих та добрих.

Чоловік цей дуже засмутився і став цуратися людей, а люди - його. Поступово він залишився сам-один, тяжкі міркування змусили його думати про смерть, бо жити у такому страшному світі йому не хотілося.

Та ось, під час таких роздумів, з'явився ангел і мовив:

- Ти шукаєш в інших досконалості, однак поглянь спочатку на себе! А потім вже, як посмієш, засуди їх.

І торкнувся чудесних його окулярів, й одразу чоловік цей побачив себе самого, свою душу, серце й помисли. Усе було таким далеким від досконалості, що чоловік з жахом вигукнув:

- Боже, який же я грішник! Прости мені!

Тут окуляри впали до його ніг і розсипалися вщент.

- Що ж мені робити тепер, Боже? Як можна далі жити?

- Не став себе вище інших, прощай людям їхні слабини і будеш щасливий, - сказав ангел і зник.

Як тут не згадати вислів з Євангелія про те, що ми бачимо скалку в оці брата свого, а в своєму колоди не помічаємо...

Слово Мати – велике і святе!

Хто може уявити горе матері, яка кладе в могилу одиноку свою дитину – єдину радість і єдину надію, одиноку ціль і зміст свого життя!..

Вона ступає непевним кроком за домовиною, хитаючись і гірко ридаючи... І нема нікого та нічого, хто втихомирив би її біль, її сум та розпач...

Здавалося б, чого їй плакати? Позбулася журби, клопотів. Скільки то треба нажуритися та наклопотатися дитиною, поки виросте вона, людиною стане. І вдягнути, і нагодувати, і виховати, і навчити її треба. А скільки тривог потрібно пережити, коли важко захворіє, або, не дай Бог, калікою стане – скільки гірких сліз треба пролити заради дитини.

І от одразу не стало дитини. Здавалося б, повинна мати ще подякувати Богу, що забрав усі клопоти і журбу.

Ой, ні. Не така мати, щоб за це дякувати. Вона втричі більше і тяжче готова працювати, прийняти всі муки, які є на світі, нічого не злякається, не пожаліє, життя віддасть, лиш тільки б її дитина жила та здорова і сита була.

О, велике це слово мати, велике і святе! Це вона, рідна ненька, нахилившись над нашою колискою, співала ніжну пісню, у яку вкладала всю свою материнську любов і всю журбу та тривогу за нашу майбутність. Що виросте з тієї малої дитинки? Чи виросте вона на радість і поміч для старих батьків, на користь для людей, на славу Батьківщині. Чи, може, виросте на горе людям і собі, а, може, ще і на ганьбу. О, Боже! Не допусти до цього.

Усе життя своє тремтить мати над дитиною – над малою і ще більше - над дорослою. Щоб не збилися де з доброї дороги донька чи син... Боже, оберігай їх. Минає час, і дитина, ставши дорослою, мусить покинути рідну матір. Але ненька не покидає своєї дитини. Вона йде слідом за синами і донька-ми: йде своєю молитвою, неспокійною думкою, гарячою материнською любов'ю. Вона місця собі не знаходить, коли долітає до неї сумна звістка про якесь горе чи важке переживання. І навіть, якщо дитина може колись важко образила рідну матір – вона не пам'ятає цього, вона давно їй все простила і пробачила, вона готова кинутися за своєю дитиною в огонь і у воду.

Бо така є безмежно любляча материнська природа.

А як дитина віддячує своїй матері? Чи завжди платить добром за добро і за любов – любов'ю? На превеликий жаль, ні. Дуже часто діти платять і батькові, і матері великою невдячністю, забуваючи, що прийде і їх час, і вони зістаріються та захочуть доброї пошани від власних синів чи доньок.

І хоч який великий, розпачливий жаль огортає матір, коли вона кладе в домовину свою дитину – незрівнянно більший жаль проймає її серце, коли дитина вмирає живою, стаючи ганьбою своєї сім'ї і всього суспільства.

Просімо Господа Бога, щоб Він оберігав наших дітей – цей цвіт землі – від страшної духовної і моральної смерті. Щоб матері не проводжали дітей на війну, а мали поруч з собою у житті добру надію та опору.

о. Богдан ЗІНЧЕНКО, член Національної спілки журналістів України.

У файному місті пікетували міліцію через Ані Лорак

Громадські активісти прийшли під стіни обласного управління міліції із шинами та імітаціями коктейлів Молотова у рамках всеукраїнської акції протесту з приводу міліцейського свавілля в Одесі.

Нагадаємо, напередодні євромайданівців, представників ВО "Свобода" і "Правого сектора", які намагалися зірвати концерт Ані Лорак у нічному клубі "Ібіца" в Одесі, побила міліція. Близько 200 активістів зібралися в районі пляжу Аркадія навколо клубу, співали гімн і вимагали зустрічі з керівництвом закладу для скасування концерту. Кілька разів вони намагалися прорватися силою у клуб, проте безуспішно. За інформацією місцевих ЗМІ, правоохоронці розігнали натовп протестувальників, застосувавши гумові кийки. Троє активістів були затримані.

"Правий Сектор" Тернопільщини вимагав від правоохоронців відставки Арсена Авакова, люстрації силових відомств, покарання винних у застосуванні сили до мирних протестувальників в Одесі, проведення системних реформ УМВС.

– У час, коли кращі сини і доньки України відстоюють її територіальну цілісність на Сході, тилові зрадники і злочинці в погонах грабують країну, здійснюють свавілля і наругу над громадянами, – зазначив керівник «Правого сектора» Василь Лабайчук. – Ця акція зумовлена побиттям правоохоронцями мирних учасників акції протесту в Одесі. Ми прийшли сюди, щоб нагадати вимоги Майдану, одна з яких – повне переформатування силових структур, люстрація в усіх силових відомствах. Цього досі не відбулося і ті люди, які чинили тиск та знущалися над українськими патріотами, і зараз є у правоохоронних органах.

Під будівлею обласної міліції люди скандували «Вимагаємо люстрації» та «Авакова у відставку».

Начальник управління внутрішніх справ Василь Облещук зазначив, що і він, і його керівництво засуджує ті події, що відбулися в Одесі.

– Ми не виправдовуємо жодне надмірне використання сили, – додав він. – З цього приводу оприлюднена позиція міністерства і проводиться службова перевірка.

Юля ТОМЧИШИН.

Кому війна, а кому – феєрверки: у Тернополі каратимуть за салюти

Тернополяни обурені тим, що в той час, коли на Сході війна, у місті продовжують запускати святкові салюти.

Заборонити феєрверки, поки триває антитерористична операція, недавно вирішив виконком міської ради. Проте не всі прислухалися до цього рішення.

Впродовж минулих вихідних тернополяни скаржилися у міську раду на салюти, які було видно й чути в різних частинах міста.

Скарги надійшли на ресторан «Garden Hall», «Аляска», «День і ніч», «Хутір», «Рута», «Сапсан» та «Перлина». Під час перевірки підтвердилися факти використання феєрверків у ресторані «Garden Hall» та «Аляска». Міліція склала адміністративні протоколи. А от в інших закладах заперечують причетність до використання піротехнічних засобів.

У міській раді обіцяють позбавити порушників права на нічну торгівлю. А якщо ситуація повториться – застосувати жорсткіші засоби впливу.

За феєрверки каратимуть і пересічних мешканців. У мерії взялися оприлюднювати імена тернополян, які не зважають на заборону та використовують салюти.

Рейди на любителів феєрверків у період АТО влаштують працівники міліції. Триватимуть вони аж до завершення дії заборони.

Коноплю вирощували в лісі на Шумщині

Тернопільські міліціонери викрили тріо торговців дурманом. Незаконний бізнес налагодили жителі села Рохманів Шумського району.

20-річні хлопці збували наркозалежним марихуану. Самі ж і вирощували сировину – у лісі, подалі від людського ока. Що юнаки мають чим торгувати, переконалися правоохоронці, здійснюючи оперативні закупки. Понад 200 г марихуани торгаші збули за 4 тисячі гривень.

Як розповів начальник відділу боротьби з незаконним обігом наркотиків обласної міліції Володимир Строїч, злочинне тріо спеціалізувалося здебільшого на роздрібній торгівлі зіллям. За сірникову коробку брали 120 гривень. Серед постійних покупців було не менше п'ятнадцяти осіб. Збували наркотики в райцентрі.

Наркоторговці не лише травили своїм товаром інших, а й самі пристрастилися до нього. За місцем проживання одного з підозрюваних міліціонери вилучили пристрій для куріння, 100 грамів марихуани та кошти, здобуті злочинним шляхом.

Молодикам інкримінують дві статті Кримінального кодексу України – 307 (ч.2) – незаконне виробництво, виготовлення, зберігання та збут наркотичних засобів, а також 317 (ч.1) – організація місць для незаконного вживання та виробництва дурману.

Місцеві автомайданівці стали на захист українських бійців

Учасники бойових дій чи захисники громадського порядку? Який статус отримають ті, хто сьогодні захищає нашу батьківщину на Сході, після повернення додому? Акцію «Брат за брата» на захист прав українських бійців в АТО провели у Тернополі .

– Ми хочемо достукатися до Президента, до парламенту, аби нашим хлопцям, які беруть участь в антитерористичній операції на Сході, надавали повноправні пільги як учасникам бойових дій, – зазначив голова ГО «Автомайдан Тернопіль» Дмитро Гайдуцький. – Половина з них ідуть як добровольці. У такому разі їм надається статус «учасників охорони громадського порядку та боротьби зі злочинністю». Для них не передбачено жодних пільг, а в разі інвалідності чи загибелі величина виплат значно менша. Ми збираємо підписи та будемо звертатися до Президента, аби після повернення їм надали статус повноправних учасників бойових дій. Ми маємо похоронку, яку прислали у Вінницю матері добровольця. У ній написано: «Трагічно загинув, виконуючи обов'язок при охороні громадського порядку». Тож ця жінка практично нічого не отримає від держави. І таких родин багато. Акція «Брат за брата» вже відбулася у Вінниці, Львові та Хмельницькому і помандрує далі Україною.

Активісти зібрали кілька сотень підписів на підтримку цієї ініціативи. Також автомайданівці показали тернополянам уламки бойової машини «Град», яку використовують сепаратисти на Сході. Їх передали активісти громадської організації, які перебувають у зоні АТО.

Юля ТОМЧИШИН.

Вбили сусіда через... неприязнь

Трагічний випадок стався в селищі Товсте Заліщицького району. Про загибель 47-річного чоловіка повідомили у міліцію медики "швидкої". Знайшли потерпілого у його власному будинку.

Коли прибули слідчі, чоловік лежав зі зв'язаними ногами, електричним проводом на шиї та слідами боротьби на тілі.

За словами Василя Левицького, заступника начальника обласної міліції, потерпілий мешкав сам на окраїні села. Під час слідства оперативники встановили, що він постраждав через неприязні відносини з безробітними односельчанами.

Підозрювані – 1989 та 1955 років народження. У скоєнні злочину чоловіки зізналися. Наразі вони перебувають в ізоляторі тимчасового тримання, проводиться досудове розслідування.

За фактом умисного вбивства відкрили кримінальну справу.

Будьмо милосердними

Щоранку усі ми звіряємо свої «українські годинники» за донецьким та луганським часом, тобто цікавимося, що ж там сталося за минулу добу, чи немає поранених, убитих...

Разом із усіма несуть службу у гарячих точках і наші земляки. Нелегко їм, адже доводиться спати (якщо випадає така нагода) в окопах, просто неба, а найгірше – під постійним обстрілом бандитів.

Щоб якось допомогти нашим захисникам, Тернопільська обласна організація Національної спілки журналістів України організовує збір продуктів та речей першої необхідності для воїнів.

В управлінні МВС України в області порадили, що найнеобхідніше сьогодні потрібно збирати і передавати на Схід України.

Продукти. Крупи, макарони, м'ясні консерви, згущене молоко, цукор, печиво, солоні горішки, чаї, кава.

Речі. Мило, зубна паста, шкарпетки, туалетний папір, рушники, серветки, шампунь.

Контактні телефони: 0352-23-63-96, 067-949-29-89. Адреса: м. Тернопіль, вул. Острозького, 3 (облорганізація НСЖУ).

ДОПОМОЖЕМО АРМІЇ!

Ми, ветерани війни в Афганістані, добре знаємо ціну життя та смерті й близько до серця сприймаємо загибель кожного військовослужбовця. Переконані, що перемога буде, але хотілося б, щоб не ціною смертей наших захисників. Для цього армія повинна бути добре озброєною та забезпеченою усім необхідним.

Тернопільська обласна організація Української спілки ветеранів Афганістану збирає кошти та гуманітарну допомогу для військовослужбовців Збройних сил і Національної гвардії. Ми вже неодноразово доставляли допомогу в зону АТО. Гарантуємо, що жодна копійка не пропаде. Ми доставимо захисне спорядження і гуманітарну допомогу та передамо її безпосередньо в руки нашим захисникам в зону бойових дій.

Всім, хто хоче допомогти нашій армії, просимо звертатися:

Тернопільська обласна організація Української спілки ветеранів Афганістану (м. Тернопіль, вул. Доли, 5, тел. 23-49-46).

Рахунок для перечислення коштів:

Тернопільська обласна організація Української спілки ветеранів Афганістану (ТОО УСВА) Код 14033575, р/р 26008000257250, МФО 300023 в Тернопільському відділенні ПАТ «Укрсоцбанку». Призначення платежу: «Для потреб АТО».

Сімейне гніздечко

У матусі донечка,
як весняне сонечко,
як блакитна квіточка
в лузі зацвіла.
Ніжно-ніжно горнеться
серденьком до матінки,
бо нема щирішого
на землі тепла

Надія Гордійчук з донечкою Діанкою із села Великі Млинівці Кременецького району вже втретє відпочиває та лікується у Микулинецькій обласній фізіотерапевтичній лікарні реабілітації.
Фото Юлії ТОМЧИШИН.

Етюд

Котиться серпень зорями

Літечко дарує сонечко і тепло. Хвилює ніжними зорепадами. Квітнуть чорнобривці і майори, з-поміж листя визирають усміхнені настурції. Хилиться пшеничними перевеслами та житніми серпиками до ніг серпень. Усе, усе було б чудово, якби поруч був ти!

Але... Сумую у літі без тебе одна. Чи дощик за вікном, чи сонце – тебе нема. Хоч обіцявся любити, клявся у радості й горі прожити вік. Чим же звабила тебе та, заради якої ти розбив не лише моє серце, а наше кохання? Старша від тебе на десяток літ, розлучена уже два рази. Подейкують, мовляв, ця жінка вміє ворожити. Так каже і твоя мама, яка щодня плаче через твій вчинок.

Тільки я чомусь не вірю. Бо ти ж не маленький хлопчик, якого зманили цукеркою. Але й не вірю, що поміж вами є любов.

Переказують, ти сумуєш за рідними і навіть за мною. Справді, наше щастя було так близько. Чи можна його повернути? Не знаю. А тим часом котиться серпень зорями, здійснюючи чиїсь бажання. Моє ж серце тихо плаче за втраченим коханням, за тим, що мріялося, але не збулося.

Олеся Р. м. Тернопіль.

Детальніше про цей заклад та унікальну воду, яка славиться на всю Україну, читайте у наступному номері газети "Наш ДЕНЬ".

Невигадана історія

Весільний дарунок

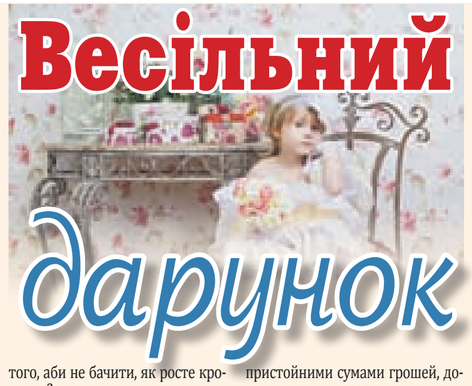

Дві сестри голосно сперечалися:

- Не можу я, Олю, більше в хаті сидіти, - скаржилася Віра. – Поїду у світи, то хоч грошей зароблю. А вдома нічого не дороблюся, бо село є селом.

- А Віточку свою на кого залишиш? Їй тільки рік. Андрій про неї дбати не буде.

- Не ятри душу, Олю, минулим. Що впало – те пропало. За ним бігати не збираюся. Пішов до іншої, то скатертиною дорога. Сама якось донечку на ноги поставлю. А поки за кордоном буду, ти її глядітимеш. Ти ж сестра моя, ріднішої від тебе на світі не маю.

Після тієї бесіди Ольга довго не могла заснути. Віточку вона дуже любила, та й чоловік із синами ставилися до дівчинки, як до рідної. Думала Оля про сестру, про те, чому їй доля така нелегка випала. Заміж Віра вискочила у шістнадцять за першого-ліпшого. Андрій старший від неї на якихось два роки. Обом ще гуляння та веселощі в голові, а тут Віточка народилася. Недосипання, колихання... Не готовим до батьківства виявився Андрій. Зійшовся з іншою та й утік до неї. А Віра залишилась без освіти, без грошей та з маленькою дитиною на руках. Тому зважилася на заробітки їхати.

Оля розуміла і навіть підтримувала сестру. Але з іншого боку, думала, хіба гроші та статки варті того, аби не бачити, як росте кровинка?

Минав час. З коротких вісточок, що їх через заробітчан передавала сестра, Оля знала: несолодко Вірі в Греції. Одні господарі обдурили, інші мало платили. Нарешті в одному з листів повідомила: працює офіціанткою, і господар – не байдужий до неї. «Бережи Віточку, - писала. – Я приїду ще не скоро».

... Час рікою пливе. Віта вже й до школи пішла. А Віри все не було. Ольгу дівчинка кликала «мамою», а Віри не пам'ятала. Знала лише з фото. А ще мріяла про зустріч з нею, щоб пригорнутися, коли отримала першу двійку, коли було перше розчарування у коханні, коли просто хотілося вилити душу комусь дуже рідному і єдиному на цьому світі.

Віра також сумувала. Але біль розлуки тамувала досить таки пристойними сумами грошей, дорогими подарунками для доньки. Вона вийшла заміж за свого господаря і була вже не чужоземною офіціанткою, а господинею в його домі. Коли якось завела мову з чоловіком про відвідини України, почула у відповідь: «Я хочу, щоб ти завжди була зі мною. Забудь про минуле. У нас будуть свої діти». Він був різким і твердим у своєму рішенні. Вірина мрія розбилася об скелю його непохитності.

Якось Віточка дуже захворіла. Ольга телефонувала Вірі, просила її приїхати, бо донька марить нею. Не приїхала. Як? Щойно народила двох синів – близнюків. Та й чоловік знову ж таки проти. Вибачилася перед сестрою, попросила рятувати Віточку, а ліки й гроші вона вишле. Завдяки тим заморським дорогим медикаментам дитину вдалося поставити на ноги.

Не була Віра й на випускному вечорі донечки. Зате, завдяки її грошам, дівчина без зайвих клопотів вступила до вишу. Та настав день, коли Віта нікого так не мріяла бачити поруч, як рідну неньку, - день її весілля. Ольга з тремтінням телефонувала до Віри. Просила приїхати, але у відповідь почула: «Я не знаю, як подивлюся доньці у вічі після стількох років розлуки. Що скажу їй? Краще нехай усе залишиться, як є. Вибачте мені».

Віту до шлюбу благословляла Ольга. А після гучної забави, коли залишилися наодинці, передала їй од Віри дарунок. На якусь мить, здалося, навіть повітря, завмерло від напруженості.

- Не потрібний мені її презент, - відчеканила Віта, рішуче відсторонюючи пакунок. – Материнської ласки не купиш за ніякі гроші, ніщо не замінить її. У день весілля ви не тільки благословили мене на щасливе подружнє життя, ви ще й перед Богом стали моєю мамою. Справжньою. Тією, яка завжди поруч, яка дарує тепло й розуміння, а не тінню, що час від часу надсилає гроші. Я змучилася чекати.

Та розмова відбулася кілька років тому. Віта з чоловіком переїхали в іншу область. Ольга часто відвідує їх. А Віра телефонує сестрі все рідше. Її життя залишилось обабіч Вітиної долі, як весільний дарунок, що так і залишився не розпакованим.

Оксана КИШКАНЮК.
с. Слобідка Заліщицького району.

Струни серця

* * * * *

Ангели косили конюшину
У надранній сяючій імлі.
Місяць краяв серпиком
хлібину,
Зорі розсипались по землі.

В довгих білих полотняних
льолях,
В голубім серпанку
замість свит,
Розливали мріями від поля
Запашний зелений оксамит.

В озері туманному
стежини,
З усмішками щастя
на вустах
Ангели косили конюшину,
Люди спали у солодких снах.

* * * * *

Щастя не перепишеш,
Як великодній рецепт.
За височінь воно вище,
В нього свій смак і акцент.
Тільки для кожного інший,
Лише для всякого свій.
Щастя не викажеш віршем
І не змотаєш в сувій.
Не заховаєш на потім,
І не позичиш на мить.
Може, воно у болоті
Золотом чистим лежить?
Не набереш у відерце,
Як із криниці води.
Може, воно в твоїм серці,
Може, сховалось туди?
Щастя не купиш за гроші
В гарній крамниці собі.
Може, ще вимолиш, може...
Я цього зичу тобі.

* * * * *

Немає у світі такої пожежі,
Щоб душу ущент спопеляла.
Руйнуються замки,
хитаючи вежі,
А совість стоїть,
як стояла.

Долаючи кривду,
образи і муки,
Зриваючи заздрості грати, -
Немає у долі такої розлуки,
Щоб справжню
любов роз'єднати.

Вітрами розбите,
водою розмите,
Нове проростає каміння.
Найвище у світі блаженство – любити,
Кохати –
божественне вміння.

Раїса ОБШАРСЬКА.
м. Чортків.

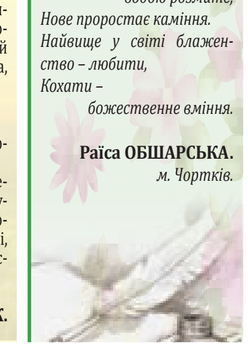

Просто життя

Стара криниця

Марії снилася криниця. Тільки не та, теперішня, стара, з обсипаними цямринами й поламаною корбою. Поки витягнеш відро води – замучишся. Та й у ній повно всілякого сміття – давно уже дно треба почистити. Тільки хто це зробить? Зять уже кілька років обіцяє...

Снилася Марії нова криниця. Вона тільки-но вийшла заміж. І її чоловік, молодий, дужий, задумав собі викопати на подвір'ї криницю. Щоб не ходити по воду в інший кінець вулиці.

Була вода у їхній криниці чиста, джерельна, смачна. У сні витягала Марія з тієї криниці воду і відро виблискувало на сонці. Проміння гріло її обличчя, руки. Тільки чому вони зморщені, порепані?

Прокидалася. Сонце насправді заглядало у вікно, пригрівало крізь благенькі фіранки. Струшувала з себе залишки сну. Старі руки, стара криниця. Старий ясен – рип та рип... Якось сусід уже пропонував зрізати дерево, поки не всохло зовсім. А їй шкода: ще покійний чоловік садив. Донька і та радила: віддайте сусідові, може, город задурно зоре. Нічого, Марія з пенсії ще кілька гривень для городу виділить.

Вийшла надвір. Скликала курей.

- Тю-тю-тю... Хитрі, пшениці хочете, - примовляла. – А де її взяти? Виділили у колгоспі півцентнера на пай. Їжте картоплю.

Хоч і тієї обмаль, не здужає Марія уже більший кусок посадити.

Ще здалеку побачила Петра. Дибав вулицею, прикульгуючи – колись молотаркою зачепило ногу. Одноліток її Василя. Якби не хворе чоловікове серце...

А Петро усе ближче. Заходив на її подвір'я.

- Прийшов знову, Маріє. - Кажи, що надумала. Що діти радять?

А що тут думати? Вчора від доньки листа отримала. Що не слово – одне й те саме: як тобі не соромно, мамо?.. Сьомий десяток розміняла, а заміж зібралася. Що люди скажуть? Якби вона ближче, звісно, приїжджала б частіше, а так – де Херсон, де Тернопільщина. Дітей треба вчити, вдягнути. Ліпше б їй які гроші вислала, ніж чужого чоловіка на старість годувати.

Марія знає того листа напам'ять. Півночі не могла спати.

- Заходь до хати, Петре.

Застеляла на столі білу скатертину. Витягла пляшку вишняку.

- Хліб приніс? – охоплювала поглядом торбину у руках Петра.

- Приніс, свіжий. Тільки вчора пік. Духовка у мене добра. Але хіба це чоловіча справа пекти хліб? Зробив усе, як ти казала, Маріє.

Засміялася. Вона тоді пожартувала, мовляв, якщо вже прийдеш свататися, то обов'язково з хлібом. Нарізала тоненькими скибочками сало.

- Ще б квашених огірків. У тебе і минулорічні хрумкі, Маріє.

Вона сиділа тиха, поважна. Теребила пальцями кінці хустини. Скільки ті руки, покручені поліартритом, передоїли корів на фермі? Сорок років день у день, від світанку до ночі.

- Ти і зараз гарна, Маріє. Любив тебе я ще дівкою, а ти за Василя, мого товариша, вийшла.

Знайшов що згадувати. Наливала густий вишняк. Ось так, потрошки, за здоров'я.

- Добре тобі, Маріє. У тебе є донька, онуки. А я зостався сам. Відколи померла дружина...І без хати, вважай, залишився – віддав племінниці. У неї п'ятеро дітей. Ох, тяжко самому, Маріє.

А вона хіба не сама? Три роки вже не бачила доньки. Онуків – ще довше.

Скрипів старий ясен. Колись до його гілля покійний чоловік підчіпляв гойдалку для доньки. Тільки сліди у корі залишилися.

- Кажи щось, Маріє – повертав її зі спогадів Петро. – Удвох усе-таки господарювати легше. Чи до доньки поїдеш?

Спитай краще, чи донька її кличе? Тільки й пише: квартира тісна, діти ростуть.

- Нікуди я не поїду, Петре. Переходь, будемо жити.

Наступного ранку на подвір'ї Марії весело цюкала сокира. Підстрибував над старим димарем сивою цівкою дим. Петро оглядав господарку.

- Треба полагодити хлівець, Маріє. Поросятко заведемо. І цементу треба купити, а то криниця скоро завалиться. А ясен, справді, треба зрізати. Шафу з нього зроблю. Чи ти забула, я ж бригадиром будівельників був. І ганок перекрити – восени, як підуть дощі, затікати буде.

Десь через два місяці приїхала донька. Заглядала сердито у кожну шпарку.

- То все правда, що сусіди мені написали. Я ж тебе просила, мамо. Чи ти не одержала мого листа? Не думала, що ти зможеш так. А ми збиралися ще усі приїхати. І чоловік, і діти. Помогти тобі город зібрати, хату відремонтувати. Добре, що я хоч одна дивлюся на цей сором. А з роботою, бачу, ти і без нас справляєшся, мамо, - донька спинилася біля криниці. – Навіть відро повісила нове.

Марія дріботіла за донькою.

- Ти б, мамо, ліпше обійстя продала. Внук твій цього року закінчив школу, в університет вступає. Знаєш, скільки це нині коштує? Кажеш, ти нам пенсію висилала? Хіба то гроші, мамо? Ні, я таки обійстя продам. Де жити будеш? Щось придумаємо. А він, - зиркнула принизливо на Петра, - хай іде додому. Він же чужий тобі, мамо...

Вечеряли Марія з донькою удвох. Петро зник якось непомітно.

- Він не повернеться, мамо. Я сказала йому таке...

- Поговоримо вранці, - перебила Марія доньку. – Ходімо спати, відпочити треба. Ти ж завтра їдеш, доню?

- Мушу, мамо. А хату твою ми й справді продамо. Дача у нас є. Якщо поставити грубку, там і взимку жити можна. Як же це я раніше не придумала?

...На світанку Марія вела Петра селом. Назад, до свого дому. Ішла під руку, як колись, у молодості, ходила з Василем. Запнута новою терновою хустиною, віталася з усіма, хто цікаво зиркав з-за плоту.

- Як же це, мамо? – зустріла їх розгублена донька. – Я уже на поїзд зібралася...

- От і добре. Зараз проведемо тебе з Петром. Сумки тяжкі. То коли ти, казала, приїдеш, доню? Приїжджайте восени. Яблуні зародять, качки підростуть. На грубку на дачі не витрачайтеся, то зайве. Нікуди я звідси не поїду. Ми вже й цемент купили на нові цямрини. Стара наша криниця. Але як же без неї?.. Води смачнішої, ніж тут, у всьому селі немає...

Зіна КУШНІРУК.

Сюжети

А між ними – усе життя

Уперше Марійка побачила Петра у чоловіка на роботі.

- Познайомся, це мій найкращий друг, - відрекомендував його дружині Сергій.

- То запрошуй друга на каву, - посміхнулася вона. І за мить вже забула про Петра, поспішаючи у справах.

Та котрогось вечора чоловік нагадав їй про нього.

- Я сьогодні премію отримав. Може, запросимо Петра у гості? А ти когось зі своїх подружок.

Вона погодилась. Потім Петро став бувати у їхньому домі вже як справжній друг сім'ї. То на обід разом із Сергієм забіжить, то після риболовлі у неділю зайде.

Того дня чоловік поїхав до батьків у село. Тихенько посапував у своєму ліжку дворічний Андрійко. Вона ще дивилася якийсь пізній фільм, дослухалася до крапель дощу, що падав за вікном.

Дзвінок у двері різко вирвав Марійку з вечірньої ідилії. Хто там у таку пізню годину? – майнула думка.

- Свої! – весело відповіли за дверима.

Марійка повернула ключем. На порозі – Петро. Усміхнений, збентежений, струшував з себе краплі дощу.

- А Сергія нема вдома, - сказала і відчула, як теж чомусь ніяковіє.

- Справді? – ніби здивувався Петро. – Здається, він мені казав, що поїде до мами, а я забув. А це вам, - простягнув Марійці букет голубих незабудок. – Я нарвав їх на озері, де ловив рибу.

- То заходьте, кави вип'єте...

Він легенько торкнувся її руки.

- Марійко, надворі такий чудовий вечір. Я запрошую вас погуляти.

- Під дощем?

- Під дощем. Під теплим літнім дощем...

Чому вона не заперечила Петрові? Поспішно виймала з шафи плащ, шукала парасольку. Погляд вихопив личко сина. Він не прокинеться, - подумала. – Ми ж ненадовго.

Вони блукали нічним містом. Марійка ловила у долоні краплі дощу, сміялася весело і щасливо. Зауважила, що хоче сподобатися цьому чужому чоловікові. Згадала Сергія і вже злилася на нього. Бо й, справді, хіба він ніколи не міг отак, кинувши все, запросити її хоча б на прогулянку у вечір, у дощ, в нікуди. А то завжди одна відповідь: я стомився, нема часу...

Обірвала себе на півдумці: Андрійко. Вночі, один, у порожній квартирі. Мчала додому і вже не чула, що їй казав Петро. На одному диханні відчинила двері. У квартирі було тихо, Андрійко спав. Марійка повернулася у вітальню до Петра. І зустріла в його очах те, про що здогадувалася давно...

Вранці приїхав Сергій.

- Що заходив Петро? – запитав дружину. Вона відірвалася від плити. На столі лежали розсипані незабудки. Марійка так і не поставила їх у воду.

На обід Сергій прийшов один, без друга. І завтра, і післязавтра – теж. Марійка ні про що не запитувала. Щось незрозуміло тяжке гнітило душу. Щось пробігло між нею і Сергієм, не давало приголубитись до чоловіка.

...Того дня Марійці було погано ще зранку.

- Що з тобою, хвора? – занепокоївся Сергій. - А мені сьогодні ще й у відрядження треба їхати.

- Щось трохи серце тисне. Вип'ю крапель та й мине, - посміхнулася чоловікові Марійка.

«Швидка» забрала її у лікарню прямо з роботи.

- Ти не хвилюйся, зараз чоловік приїде, ми зателефонували йому на роботу, - повідомила Марійці вже у машині колега. Вона не встигла відповісти. Звук сирени розітнув вулицю.

Єдине, що пам'ятає: палата, білі стіни і серед них таке ж біле чоловіче обличчя. Приходила до тями і відчувала, як її холодні пальці зігріваються у чиїйсь теплій долоні. Потягнулася до неї: така тендітна, слабка...

- Марієчко...

- Ти?

- Я. Я люблю тебе. Ще відтоді, як вперше побачив.

Вона притискала до обличчя гарячі Петрові руки. А перед очима стояв Сергій. Думала про нього з ніжністю і болем. Як пояснити йому, рідному коханому чоловікові, що між нею і Петром було тільки нічне місто, літній дощ і букет голубих незабудок?

А між нею і Сергієм – усе життя...

Інна ЗАРНЮК.

Золото для перемоги

Українська гімнастка Наталія Годунко вирішила продати на аукціоні золоту медаль чемпіонки світу, а виручені гроші віддати на потреби армії.

Про це на своїй сторінці у соціальній мережі повідомив співак Олександр Положинський:

«Українські спортсмени підтримують українську армію. Безліч раритетних сувенірів для вболівальників та прихильників виставлено на інтернет-аукціоні. Моя подруга Наталія Годунко також запропонувала на продаж деякі свої речі. Серед них - золота медаль чемпіонки світу», - написав співак.

Вже увечері 3 серпня актуальна ціна медалі на одному з інтернет-аукціонів становила більше 10 тисяч гривень.

Єврокубки

Домашня нульова нічия «Дніпра» на старті кваліфікації Ліги Чемпіонів УЄФА залишає команду Мирона Маркевича незначним фаворитом у парі з данським «Копенгагеном». Більше того, дніпряни не тільки не змогли забити у цій зустрічі, а й, очевидно, будуть покарані за поведінку своїх фанів.

У перших матчах чергового відбірного раунду Ліги Європи УЄФА «Зоря» та «Чорноморець» не досягли бажаних результатів.

Зокрема, «Зоря» на своєму полі не втримала мінімальну перевагу над норвезьким «Мольде». У підсумку – 1:1 і нелегка гра на виїзді.

Ще гірше стартував у турнірі одеський «Чорноморець», який поступився на виїзді хорватському «Спліту» – 2:0.

Андрій Пушкар став чемпіоном турніру

У Москві пройшов міжнародний турнір з армспорту, у якому взяли участь найсильніші рукоборці світу.

Успіхом завершилася поїздка на змагання для кременецького спортсмена Андрія Пушкаря, який у боротьбі на ліву руку став другим в абсолютній категорії, а на праву — абсолютним чемпіоном турніру.

В обох випадках Андрій Пушкар змагався за золоту медаль зі своїм давнім суперником Денисом Ципленковим, вага якого складає понад 140 кілограмів. У перший змагальний день росіянину вдалося перемогти Андрія Пушкаря, але з другої спроби кременчанин взяв реванш.

Марія Хлян - перша в Україні

На Херсонщині визначились кращі спортсмени України з важкої атлетики.

На чемпіонаті України серед молоді до 23 років та на міжнародному турнірі пам'яті Якова Куценка досить успішно виступили і тернополянки. Так, у ваговій категорії до 69 кілограмів чемпіонський титул упевнено виборола майстер спорту міжнародного класу, студентка Тернопільського національного економічного університету Марія Хлян.

Її колеги з вишу Олена Салабай та Іванна Павлик у своїх вагових категоріях зуміли здобути срібну медаль чемпіонату України та посісти четверте місце відповідно.

Дербі так і не відбулося

Поєдинки 2-го та 3-го турів Першої ліги за участю «Ниви» перенесли.

У листі, який футбольний клуб надіслав на адресу президента ПФЛ йдеться: "У зв'язку із запізненням проведення тренувальних зборів, комплектування команди, проходження медичного огляду футболістів просимо перенести матч другого туру першої ліги між командами «Тернопіль» та «Нива» на невизначений термін за взаємною згодою з ФК «Тернопіль». Нагадаємо, що цей поєдинок мав відбутися 2 серпня.

Водночас ФК «Нива» погодилась на пропозицію дніпродзержинської «Сталі» про перенесення матчу 3-го туру з 10 на 11 серпня.

Прем'єр-ліга. Другий тур

«Ворскла» - «Шахтар» - 1:2

Господарям поля не вистачило 10-ти хвилин, аби створити першу сенсацію нового сезону. На пропущений ще у першому таймі гол, «Шахтар» двічі забив протягом 3-х хвилин заключного періоду гри.

«Металіст» - «Динамо» - 1:2

Ударний початок зустрічі з боку гостей вирішив долю поєдинку, хоча не гарантував їм спокійного життя наприкінці зустрічі. Ведучи у рахунку з різницею у 2 м'ячі, кияни пропустили гол з пенальті і ледь втримали тепер вже мінімальну перевагу.

«Волинь» - «Дніпро» - 0:1

Минулого туру лучани за рівного протистояння зуміли вирвати вольову перемогу, нині за відчутної ігрової переваги також у кінці зустрічі поступились.

«Металург» З. - «Говерла» - 2:1

Результативна перестрілка суперників в останні півгодини гри на запорізькій «Славутич-Арені» принесла успіх господарям.

«Олімпік» - «Зоря» - 1:0

Донеччани здобули першу перемогу у Прем'єр-лізі, вирвавши 3 бали на останніх хвилинах зустрічі.

«Карпати» - «Металург» Д. – 0:1

Історична закономірність суперечки цих команд знову проявилася у рахунку: львів'яни нічого не змогли зробити проти вкрай незручного супротивника.

«Іллічівець» - «Чорноморець» - 3:3

Другий тур завершився найбільш результативним матчем, що стає вже нормою нового сезону для поєдинків за участю одеситів.

Календар ігор чемпіонату України серед команд першої ліги 2014 рік. 1 коло

1-й тур 26.07
«Геліос» –«Нафтовик»-2:0
«Олександрія» - «Десна»-2:1
«Суми»–«Сталь» Д-0:2
«Гірник»–«Тернопіль»-0:0
«Нива»–«Буковина»-перенес.
«Миколаїв»–«Динамо-2»-0:0
«Сталь» А –«Зірка»-3:1
«Полтава» –«Гірник-Спорт»-0:1

2-й тур 2.08
«Геліос»–«Олександрія»
«Зірка»–«Полтава»
«Динамо-2»–«Сталь»
«Буковина»–«Миколаїв»
«Тернопіль»–«Нива»
«Сталь»–«Гірник»
«Десна»–«Суми»
«Нафтовик»–«Гірник-Спорт»

3-й тур 10.08
«Олександрія»–«Нафтовик»
«Суми»–«Геліос»
«Гірник»–«Десна»
«Нива»–«Сталь»
«Миколаїв»–«Тернопіль»
«Сталь»–«Буковина»
«Полтава»–«Динамо-2»
«Гірник-Спорт»–«Зірка»

4-й тур 16.08
«Геліос»–«Гірник»
«Олександрія»–«Суми»
«Динамо-2»–«Гірник-Спорт»
«Буковина»–«Полтава»
«Тернопіль»–«Сталь»
«Десна»–«Нива»
«Нафтовик»–«Зірка»

5-й тур 24.08
«Суми»–«Нафтовик»
«Гірник»–«Олександрія»
«Нива»–«Геліос»
«Миколаїв»–«Десна»
«Сталь» (А)–«Сталь» (Д)
«Полтава»–«Тернопіль»
«Гірник-Спорт»–«Буковина»
«Зірка»–«Динамо-2»

6-й тур 31.08
«Геліос»–«Миколаїв»
«Олександрія»–«Нива»
«Суми»–«Гірник»
«Буковина»–«Зірка»
«Тернопіль»–«Гірник-Спорт»
«Сталь»–«Полтава»
«Десна»–«Сталь»
«Нафтовик»–«Динамо-2»

7-й тур 6.09
«Гірник»–«Нафтовик»
«Нива»–«Суми»
«Миколаїв»–«Олександрія»
«Сталь»–«Геліос»
«Полтава»–«Десна»
«Гірник-Спорт»–«Сталь»
«Зірка»–«Тернопіль»
«Динамо-2»–«Буковина»

8-й тур 13.09
«Геліос» –«Полтава»
«Олександрія»–«Сталь»
«Суми»–«Миколаїв»
«Гірник»–«Нива»
«Тернопіль»–«Динамо-2»
«Сталь»–«Зірка»
«Десна»–«Гірник-Спорт»
«Нафтовик»–«Буковина»

9-й тур 20.09
«Нива»–«Нафтовик»
«Миколаїв»–«Гірник»
«Сталь»–«Суми»
«Полтава»–«Олександрія»
«Гірник-Спорт»–«Геліос»
«Зірка»–«Десна»
«Динамо-2»–«Сталь»
«Буковина»–«Тернопіль»

10-й тур 27.09
«Геліос»–«Зірка»
«Олександрія»–«Гірник-Спорт»
«Суми»–«Полтава»
«Гірник»–«Сталь»
«Нива»–«Миколаїв»
«Сталь»–«Буковина»
«Десна»–«Динамо-2»
«Нафтовик»–«Тернопіль»

11-й тур 4.10
«Миколаїв»–«Нафтовик»
«Сталь»–«Нива»
«Полтава»–«Гірник»
«Гірник-Спорт»–«Суми»
«Зірка»–«Олександрія»
«Динамо-2»–«Геліос»
«Буковина»–«Десна»
«Тернопіль»–«Сталь»

12-й тур 11.10
«Геліос»–«Буковина»
«Олександрія»–«Динамо-2»
«Суми»–«Зірка»
«Гірник»–«Гірник-Спорт»
«Нива»–«Полтава»
«Миколаїв»–«Сталь»
«Десна»–«Тернопіль»
«Нафтовик»–«Сталь»

13-й тур 18.10
«Сталь»–«Нафтовик»
«Полтава»–«Миколаїв»
«Гірник-Спорт»–«Нива»
«Зірка»–«Гірник»
«Динамо-2»–«Суми»
«Буковина»–«Олександрія»
«Тернопіль»–«Геліос»
«Сталь»–«Десна»

14-й тур 25.10
«Геліос»–«Сталь»
«Олександрія»–«Тернопіль»
«Суми»–«Буковина»
«Гірник»–«Динамо-2»
«Нива»–«Зірка»
«Миколаїв»–«Гірник-Спорт»
«Сталь»–«Полтава»
«Нафтовик»–«Десна»

15-й тур 2.11
«Полтава»–«Нафтовик»
«Гірник-Спорт»–«Сталь»
«Зірка»–«Миколаїв»
«Динамо-2»–«Нива»
«Буковина»–«Гірник»
«Тернопіль»–«Суми»
«Сталь»–«Олександрія»
«Десна»–«Геліос»

Загублений світ Грузії: гори, які ви не забудете...

– Коли йдеш по зеленій траві, а недалеко від тебе – величезна скеля зі снігом, ловиш себе на думці, що це картини з голлівудського фільму. Не знаю, чи є слова, якими можна описати красу цих гір, – розповідає тернополянка Марія Багрій.

Свою довгоочікувану відпустку вона вирішила провести у сонячній Сванетії – найколоритнішій місцині Грузії. Разом із друзями дівчина 12 днів мандрувала гірськими стежками, побувала у селах, розкиданих на крутих схилах, прогулялася старовинними вуличками Кутаїсі та на власному досвіді відчула, що таке славнозвісна грузинська гостинність.

"Будемо любити, як доньку"

– Після подій на Майдані, коли багато грузинів приїжджали до Києва нас підтримати, вже не було вагань, вирушати в Грузію чи ні. Українців там приймають з відкритою душею. Люди привітні, готові допомогти. Мабуть, тому не було відчуття, що ми в іншій країні, далеко від дому.

Гостинність, а особливо у гірській Грузії, – це не перебільшення, а неодмінний ритуал, через який проходять усі мандрівники. Один з господарів, у яких ночували тернополяни, проводжаючи їх у дорогу, розчулив дівчину до сліз. "Маріко, ми дуже хотіли доньку, – сказав він. – Але Бог послав нам п'ять синів. Тепер ми будемо любити тебе, як доньку".

– Коли чуєш таке, розумієш, чому варто подорожувати, – посміхається дівчина. – Звичайно, ми платили гроші за нічліг, але увага не була показною, просто тутешні мешканці не вміють інакше. Вони впевнені, що гість "від Бога", тому куди б ви не пішли, на вас обов'язково чекатиме теплий, а головне – щирий прийом. У Грузії прийнято при зустрічі чи прощанні обіймати й цілувати одне одного. Якщо цього не дозволити, це те ж саме, що в Україні не подати руки у відповідь.

Села на схилах вершин

До мандрівників із різних країн у Грузії звикли. У гірських селах туризм – це основний спосіб заробітку. Щоправда, було так не завжди. Розбудовувати інфраструктуру почали за президентства Михаїла Саакашвілі. Зазвичай туристи, яких цікавлять гори, прибувають літаком у Кутаїсі – одне з найбільших міст Грузії. А звідти їдуть до Местії – "столиці" Сванетії, де починаються сходження на вершини. Раніше дорога була настільки поганою, що можна було о шостій ранку сісти в маршрутку й весь день долати близько чотирьохсот кілометрів. Але тут проклали новий шлях, і тепер Местія – центр гірського туризму й альпінізму, з новими готелями, магазинами й іншими цікавинками для мандрівників.

– У Местії ми найняли гіда, щоб не блукати гірськими селами, між якими прокладений туристичний маршрут, – розповідає Марія. – Нам пощастило побувати в Ушгулі, яке вважається найбільш високогірним поселенням у Європі. Воно розташоване на висоті 2200 метрів над рівнем моря. У гірських селах важко жити: замість доріг – каміння, зима триває півроку, а якщо зійде снігова лавина, то може накрити хату. Влітку ж доводиться важко працювати. День у людей починається о 5-ій годині ранку: треба попоратися по господарству. подоїти десятки корів. А ті з місцевих, які здають житло, мають ще й приготувати для туристів сніданок, обід і вечерю. Харчі традиційно входять у вартість помешкання.

У Грузії, каже дівчина, справді люблять пишні довгі застілля. Їжа та напої наче ніколи не закінчуються, розмір порцій – вражає, а тости – це не чергова фраза перед ковтком алкоголю, а справжній процес спілкування.

Країна тисячі веж

Грузини люблять свою землю й багато розповідають про край, у якому живуть, його історію. Провівши хоча б тиждень у Сванетії, можна пізнати автентичну культуру, що не змінювалася кілька століть. Одна з принад для туристів – середньовічні вежі-фортеці. Їх так багато, що іноді цю місцевість називають країною тисячі веж. Зводили їх ще у 12-13 століттях зав¬вишки 15–20 метрів із річкового каміння поруч із будинками. Не раз вони витримували гірські лавини. Багато родин і досі мешкають у своїх старих домівках на два-три поверхи: на першому тримають худобу. Це поєднання людей, тварин, веж, обмеженість простору, відсутність асфальту автоматично переносять тебе на кілька століть назад.

– У цих вежах усередині нічого немає, тільки перекриття. У випадку небезпеки всі в них ховалися і навіть стріляли звідтіля, якщо було потрібно, – розповідає Марія. – Нині в деяких з них облаштовують кімнати для туристів.

Гора відьом і фіолетові тюльпани

Але у Сванетію їдуть насамперед заради гір. Мальовничі, вкриті снігом вершини нагадують казкових велетів, які зійшли на землю й оселилися поміж зеленої трави.

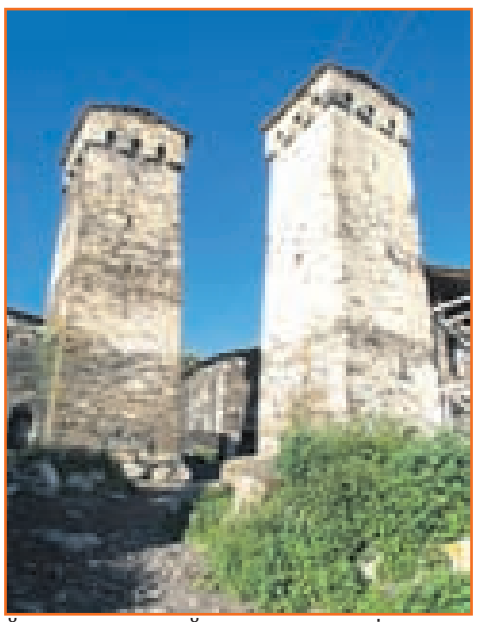

– В останній день нашої мандрівки Сванетією ми підійшли до найвищої гори Грузії – Шхари, на схилах якої розташоване село Ушгулі, – згадує Марія. – У перекладі назва означає "дев'ять". І справді, дев'ять високих вершин утворюють одну гору, а найвища сягає 5068 метрів. На пік ми не вибралися, але місцеві розповідали: вгорі не видно нічого, навколо – тільки сніг. Найвищий рівень, на якому були, – це 3 тисячі метрів, і там на схилах росли фіолетові тюльпани. Одразу подумала, що ми вже вище Говерли.

Але Кавказькі гори Грузії – не Карпати. Тим, хто звик до втоптаних стежинок, потрібно буде покладатися на власну інтуїцію та здатність орієнтуватися на місцевості.

Чимало альпіністів мріють підкорити гору Ушбу. Вона недалеко від Местії, з двоголовою вершиною, складеною гранітами. Ушба з грузинської перекладається як «шабаш відьом» або «гора відьом», «гора-вбивця». Не багато альпіністів можуть похвалитися підкоренням цієї вершини – одним із найскладніших у світі чотирихтисячників.

– Ми були неподалік цієї гори й поки йшли до неї, погода була ясною, – згадує тернополянка. – Та саму гору постійно закривали хмари. Нам пояснили: тому вона й небезпечна, адже щоб піднятися на вершину, можна чекати тижнями, щоб розійшлися хмари.

Дешеве "Боржомі" й захмарні ціни Батумі

На завершення мандрівки тернополяни вирішили побачити іншу Грузію й поїхали із заходу на схід – у Тбілісі. Сьогодні це сучасне місто, у ньому багато нових будівель, споруд зі склом. Одна з цікавинок для туристів – так званий кришталевий міст із 156-метрового сталевого каркаса, покритого склом.

– Грузія дуже різна. Уявіть собі вазони: один – із зеленими листками й інший, який уже місяць не поливали. Такий контраст між західною і східною частинами країни. У Тбілісі дуже спекотно, в обід на вулиці – як на розпеченій пательні.

У Батумі, одне з найдорожчих міст Грузії, українці їхати не ризикнули. За можливість жити на фоні красивих морських пейзажів доведеться заплатити втридорога. Самі грузини кажуть: дешевше відпочити три тижні в Туреччині, ніж тиждень – у Батумі.

– В інших регіонах ціни приблизно такі ж, як в Україні, – каже Марія. – Це стосується їжі, обідів у кафе. А от літрова "Боржомі" коштує на наші гроші 5 грн 60 копійок, а не 16 гривень, як у Тернополі. Багато коштів "витягує" проїзд громадським транспортом, особливо на гірських серпантинах. Нічліг можна знайти і за 140 гривень, якщо порахувати в українській валюті, хоча там, де багато туристів, ціни вищі. Їхати в Грузію й не знайти, де переночувати, – такого не буває. У кожному селі є гостьові доми, а у містах пропонують хостели чи кімнати в квартирах.

Наступного року Марія планує повернутися у Грузію знову. Наші народи завжди товаришували та симпатизували один одному, а останні політичні події ще більше нас об'єднали. Тож удома, зізнається вона, згадуються спершу люди, яких зустріла, а потім – фантастичні пейзажі, подібні до яких важко знайти.

Антоніна БРИК.

Помідори чималі – червоніють на гіллі

Прекрасний овоч – помідор має не лише приємний смак і апетитний зовнішній вигляд, а також цілющі властивості. Помідори містять глюкозу та фруктозу, клітковину, пектин та фолієву кислоту, органічні кислоти - лимонну, яблучну, янтарну, винну. У їх складі є потрібні для організму мінеральні речовини: багато кальцію, натрію, фосфору, заліза, йоду, хлору, магнію, кремнію та сірки. А ще – чудодійний провітамін А, який є натуральним антиоксидантом. Тому томати корисні для профілактики ракових захворювань. Щавлева кислота видаляє з організму токсини, очищає печінку та кров, а вітаміни сприяють гарному самопочуттю. «Наш ДЕНЬ» підібрав для вас кращі рецепти з цих овочів, які смакуватимуть усій родині!

Помідори квашені

Потрібно: 5 кг помідорів, 1 великий пучок кропу, 2 великі цибулини, 1 корінь хрону, 30 листків чорної смородини, 30 листків вишні, 10 листків хрону, 1 стручок гіркого перцю, 1 голівка часнику, 1 пучок ароматичної зелені, 1,5-2 скл. солі.

Приготування: скласти помідори в чисту бочку чи емальоване відро, перекладаючи кропом, нарізаним корінням хрону, червоним стручковим перцем, кільцями цибулі, додати часник і ароматичну зелень: естрагон, базилік, селеру, петрушку. Приготувати розсіл: на 1 л води 2-3 ст. л. солі. Залити помідори розсолом і зберігати в холодному місці. Через 15-20 днів помідори готові до вживання. Можна додати 2-3 таблетки аспірину, тоді помідори зберігаються краще. За бажанням можна також не давати гіркого перцю чи якусь із спецій.

Помідори солоні в томатному соку

Потрібно: 10 кг помідорів, 50-60 листків чорної смородини, 20 ст. л. солі, 3 л протертої томатної маси.

Приготування: дно бочки або каструлі встелити листям смородини, заповнити тару помідорами, перекладаючи їх листям смородини і пересипаючи сіллю (на 1 кг помідорів - 2 ст. л. солі). Після заповнення ємності помідори залити протертою томатною масою. Залишити в теплому місці на 6-7 діб для бродіння, потім бочку винести в холодне приміщення.

Зелені помідори солоні

Потрібно: 10 кг помідорів, 1 цибулина, 1 великий пучок кропу, 1 пучок петрушки , 3 голівки часнику, 50 листків смородини, 1 скл. солі.

Приготування: залити помідори холодною водою на 4-6 год., міняючи її кілька разів. Потім укласти помідори в діжу для засолювання, перекладаючи спеціями: кропом, петрушкою, кільцями цибулі, часником, листям смородини. Приготувати розсіл: на 1 л води - 2 ст. л. солі, процідити, залити помідори, накрити дерев'яним кругом з гнітом. Декілька днів діжу тримати в теплі, а потім винести її на холод. Через 20-30 днів помідори готові.

Консервовані з буряком і морквою

Потрібно: на 2 кг помідорів - 2 морквини, 1 буряк, 1 солодкий перець, 0,5 стручка гіркого перцю, 2 гілочки кропу, 2 гілочки петрушки, 1 лавровий лист, 2-3 горошини чорного перцю, 0,4 скл. солі, 0,5 скл. цукру, 2 ст. л. 9%-го оцту.

Приготування: очищену моркву і буряк нарізати соломкою. Солодкий перець - на половинки, видаливши насіння. На дно 3-літрової банки покласти моркву і буряк, кріп і петрушку, лавровий лист, перець горошком, солодкий і гіркий перець. Потім щільно укласти помідори, залити киплячою водою, накрити кришкою, укутати рушником і залишити на 10 хв. Злити воду в каструлю, додати ще 0,5 л води і закип'ятити. У 3- літрову банку всипати 0,5 скл. цукру, 0,4 скл. солі, влити 2 ст. ложки оцту, залити помідори киплячою заливкою і відразу ж закатати.

Помідори в томатному соку із спеціями

Потрібно: на 3,5 кг помідорів – 2,5 кг стиглих помідорів для томатного соку, 0,5 скл. солі, пучок петрушки, пучок кропу, 5 листків хріну, 8-10 зубчиків часнику, 2 стручки гіркого перцю, 5 лаврових листів, 5 ст. л.солі.

Приготування: помідори для томатного соку розрізати на 2-4 частини, пропустити через м'ясорубку. Нагріти майже до кипіння і гарячими протерти через сито. Протерте пюре помістити в чисту емальовану каструлю, поставити на вогонь і кип'ятити 3-5 хв., додавши в кінці варива на 1 л соку - 2 ст. л. солі. На дно підготовлених стерилізованих 3-літрових банок покласти 1/3 частини спецій і зелені, потім до половини банок - помідори, на них –ще 1/3 частини спецій і зелені і знову помідори, які зверху необхідно накрити частиною спецій і зелені, що залишилися. Наповнену банку залити гарячим томатним соком, накрити кришкою. Стерилізувати 10-15 хв., закатати.

Зелені помідори по-грузинськи

Потрібно: на 1,5 кг зелених помідорів -2 невеликі стручки гіркого перцю, 2 голівки часнику, 2 листки хрону, 1 корінь хрону, 2-3 парасольки кропу, 2-3 лаврових листки. Для заливки: 2 л води, 1 скл. цукру, 0,5 скл. солі, 0,5 скл. 9%-го оцту.

Приготування: гіркий перець, очищений від насіння, і часник пропустити через м'ясорубку, змішати. Помідори розрізати на половинки, але не до кінця. У розріз покласти 0,5 ч. л. (можна менше) приготованої начинки. На дно 3-літрової банки покласти нарізаний корінь і листя хріну, кріп, лавровий лист, потім обережно укласти фаршировані помідори. Приготувати маринад з води, солі , цукру і оцту. Залити помідори гарячим маринадом, стерилізувати 10-15 хв. і відразу ж закатати.

Помідори тернопільські

Потрібно: на 3-літрову банку – невеликі помідори, 3-4 скибочки яблука, гілочка кропу та петрушки, цибулина кільцями, 2-3 зубчики часнику. На 3 л води – 4 ст. л. солі, 6 ст. л. цукру, 6 ст. л. оцту, лавровий лист, чорний перець горошком (кілька перчин).

Приготування: укласти на дно банки спеції, цибулю, яблука – упереміж з помідорами. Залити спочатку окропом на 10 хв., а потім киплячим маринадом. Закатати, укутати. Можна одразу залити киплячим маринадом, закатати, укутати.

Помідори традиційні

Спосіб 1. Потрібно: на 3-літрову банку – 1 ст. л. з чубчиком солі, 3 рівних ст. л. цукру, 40 г оцту, цибулина кільцями, 3-4 зубки часнику, перець горошком, лавровий лист, 2 листки смородини.

Приготування: скласти помідори разом зі спеціями, залити холодною водою, стерилізувати 5-6 хв. (до першої надтріснутої помідори), закатати, укутати.

Спосіб 2. Потрібно: на 3-літрову банку – 80 г солі, 80 г оцту, 100 г цукру, 1-2 цибулини кільцями, 3-4 зубки часнику, лавровий лист, кілька перчин чорного та духмяного перцю, 2-3 листки смородини.

Приготування – дивитися спосіб 1.

Помідори десертні

Потрібно: на 2 кг помідорів - 2 цибулини, 10 лаврових листків, 32 горошини чорного перцю, 20 зерен гвоздики, 0,25 ч. л. кориці, 1 ч. л. желатину, 0,5 скл. столового оцту, 2 ст. л. олії. Заливка на 1 л води: 1 ст. л. солі, 3 ст. л. цукру, 10 лаврових листків, 20 горошин чорного перцю, 20 зерен гвоздики, трохи кориці.

Приготування: Помідори вимити, дати воді стекти, видалити плодоніжки, нарізати часточками. Цибулю нарізати пластинками. Підготувати стерилізовані банки.

У літрову банку влити 1 ст. л. соняшникової олії, покласти 2 лаврових листа, 6 горошин чорного перцю, потім часточки помідорів, а зверху - пластинки цибулі.

Продукти для маринаду необхідно залити водою, кип'ятити 3 хв. Потім маринад необхідно охолодити, процідити, додати оцет, желатин (розчинити його так само, як для заливних страв).Залити помідори маринадом, накрити кришками, пастеризувати 5 – 10 хв., закатати.

Мариновані з часником і перцем

Потрібно: 10 кг помідорів, 5 голівок часнику, 4 стручки гіркого перцю. Для маринаду: 5 л води, 1 скл. солі, 2 скл. цукру, 0, 75 скл. 9%-го оцту.

Приготування: невеликі бурі помідори овальної форми без плодоніжок вимити холодною водою, дати їй стекти. На кожному помідорі зробити надріз і вкласти усередину зубок часнику і шматочок гіркого перцю. Укласти помідори в стерилізовані банки і залити окропом. Приготувати маринад з води, солі, цукру і оцту, закип'ятити. Через 10 хвилин воду злити, залити помідори в банках киплячим маринадом і закатати.

Помідори в пряному маринаді

Потрібно: 1 кг дрібних помідорів, 1 шт. червоного солодкого перцю, 2 лаврових листа, 6 горошин чорного перцю. Для маринаду: 1 л води, 1 ст. л. солі, 3 ст. л. цукру, 0,5 скл. 9%-го оцту, 10 лаврових листків, 20 горошин чорного перцю, 20 шт. гвоздики , кориця на кінчику ножа.

Приготування: помідори без плодоніжок вимити холодною водою, дати їй стекти. Перець без насіння і плодоніжки вимити, нарізати смужками. Приготувати маринад з води, солі, цукру, закип'ятити, додати лаврове листя, горошини чорного перцю, гвоздики, трохи кориці, кип'ятити 3 хв., потім охолодити, процідити, влити оцет. Підготовлені помідори укласти в літрову банку, додати нарізаний перець, 2 лаврових листа, 6 горошин чорного перцю, залити маринадом, накрити кришками, стерилізувати 15 хв., закатати.

Фаршировані овочами, в томатному соусі

Потрібно: на 3,5 кг помідорів - 2.5 кг моркви , по 3 корені селери, петрушки, 4 цибулини, пучок кропу, 0,5 скл. солі, 0,5 скл. цукру, 0,5 г чорного меленого перцю, 0,5 г запашного меленого перцю. Для томатного соусу: 1 кг увареної томатної маси і 0,6 кг пюре з червоного солодкого перцю або 1 кг свіжих стиглих помідорів, 1 кг червоно перцю, до яких додається вийнята серцевина з помідорів, що підлягають фаршируванню.

Приготування: почистити і нарізати моркву, біле коріння і цибулю, обсмажити в олії, додати зелень і сіль та ретельно перемішати. У помідорів надрізати кришечку, вийняти серцевину, помістити овочевий фарш і накрити кришечкою.

Помідори і перець для соусу пропустити через м'ясорубку, помістити в емадьовану каструлю, довести до кипіння і гарячими протерти через сито. Протерте пюре уварити до 1/3 об'єму, додавши в кінці варива сіль, цукор і прянощі. У банки налити трохи киплячого соусу, укласти фаршировані помідори і залити киплячим соусом. Накрити кришками, стерилізувати: півлітрові банки - 15 хв., літрові - 20 хв., закатати.

Помідори з петрушкою

Потрібно: для маринаду - на 6 л води: 400 г цукру, 200 г солі, 240 г оцту, кілька лаврових листків.

Приготування: накласти помідори і лише петрушку – ніяких цибулі та часнику. Залити маринадом, стерилізувати 8-10 хв.

перший великий український журнал кросвордів!

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС 98552

УКРАЇНСЬКІ КРОСВОРДИ

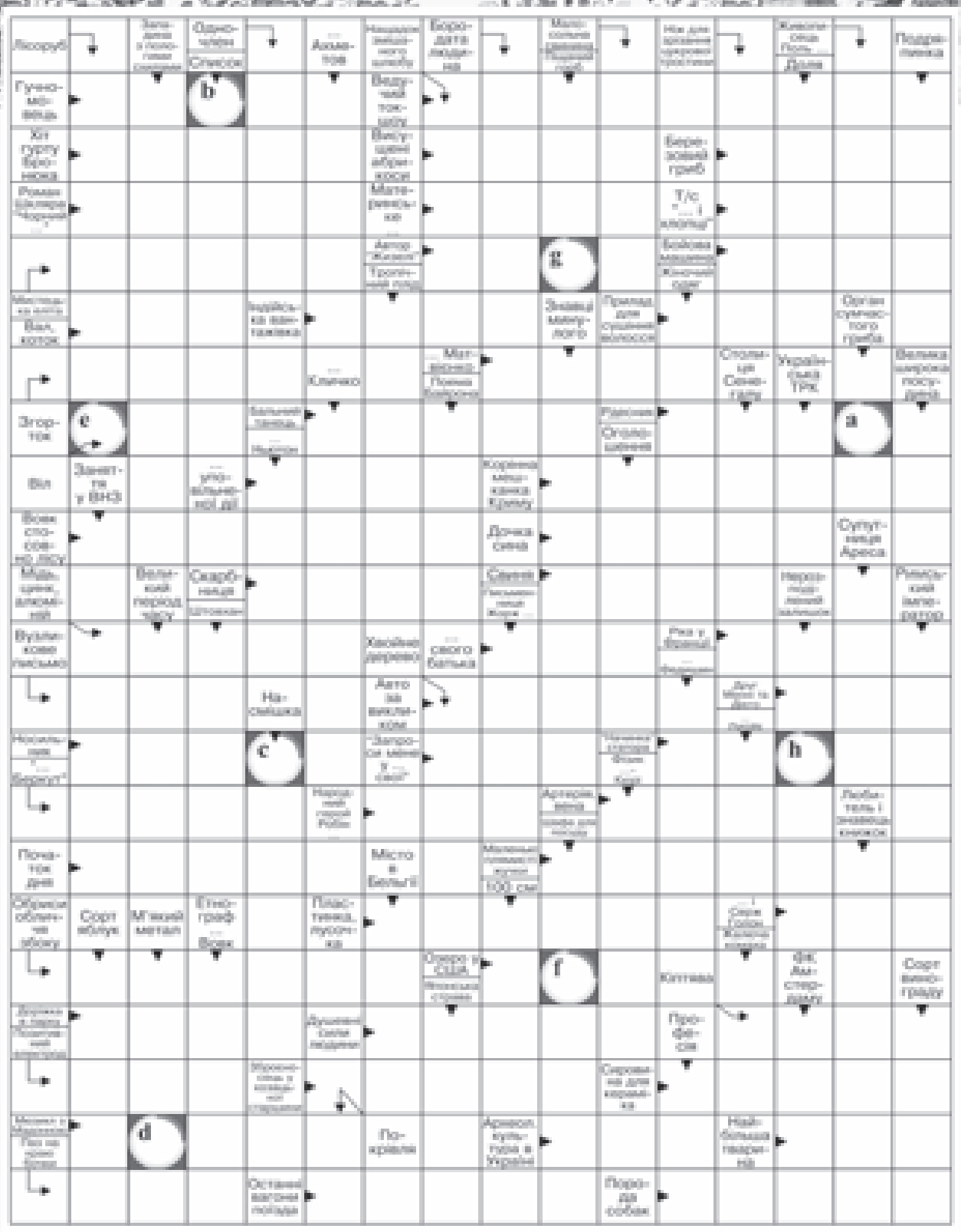

Відповіді

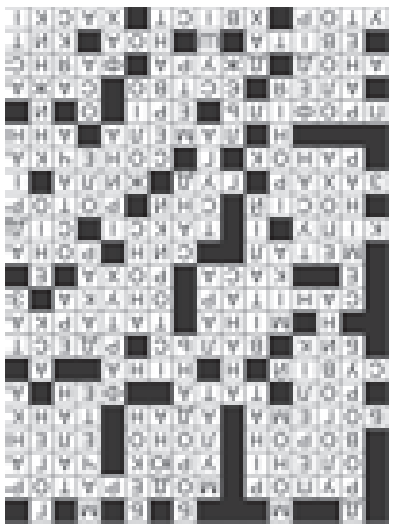

Уперше в Тернополі!
Незабаром відкриття
ІНФОРМАЦІЙНО-ОЗДОРОВЧОГО ЦЕНТРУ
За запрошеннями звертатися за тел.: 067-29-55-998

ПРОДАЮ

Два капітальних цегляних гаражі (одно- та двоповерховий) на масиві «Східний» у кооперативі «Надія» в районі «Басарабія» (120 гаражів, цілодобова охорона). Гаражі сухі, в обох є оглядові ями та підвали. Перекриття панельне. Площа 28.8 м.кв., розмір 4.8х6м. **Тел.: (097) 50-25-348**

ДЕРЖАВНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ЦЕНТР ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ
проводить набір учнів на 2014-2015 н.р. на державну форму навчання

НА БАЗІ 9 КЛАСІВ

Термін навчання – 3,5 роки
- Оператор поштового зв'язку. Оператор електрозв'язку. Касир (в банку)

Термін навчання – 3 роки
- Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення.
- Монтажник з монтажу сталевих та залізобетонних конструкцій. Бетоняр. Електрозварник ручного зварювання.
- Слюсар з ремонту автомобілів. Водій автотранспортних засобів категорії «В».
- Кухар. Пекар. Офіціант.
- Слюсар з ремонту автомобілів. Електрозварник ручного зварювання.
- Столяр будівельний. Паркетник.
- Електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування.
- Кравець . Закрійник.
- Штукатур. Лицювальник-плиточник. Маляр.

НА БАЗІ 11 КЛАСІВ

Термін навчання – 1рік 6 міс.
- Кравець. Закрійник.
- Оператор поштового зв'язку. Оператор електро-зв'язку. Касир (в банку)
- Штукатур. Лицювальник-плиточник. Маляр.
- Електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування.
- Столяр будівельний. Паркетник.
- Кухар. Пекар. Офіціант.
- Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення.

Термін навчання 1 рік
- Слюсар з ремонту автомобілів. Водій автотранспортних засобів категорії «В».

Термін навчання 6 міс.
- Охоронець.

Навчальний заклад проводить підготовку молодших спеціалістів зі спеціальності:
- «Організація та експлуатація поштового зв'язку» - термін навчання – 1 рік

Запрошуються випускники, які здобули робітничу професію «Оператор поштового зв'язку. Оператор електрозв'язку. Касир в (банку)».

Навчальний заклад проводить курсову підготовку, підвищення кваліфікацій з професій:
- «Система скріплення зовнішньої теплоізоляції будівель і споруд»
- «Декоративне опорядження поверхонь стін матеріалами ТМ Ceresit»
- «Маляр»
- «Штукатур»
- «Лицювальник - плиточник»
- «Водій автотранспортних засобів»
- «Електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування»

Документи приймаються щодня, крім неділі з 9 до 16 години.
АДРЕСА ЦЕНТРУ: м. Тернопіль, вул. Текстильна, 8,
тел. (0352) 52-35-89, 52-26-27
e-mail: tcpto-1@ukr.net, www.ternopil-cpto.org.ua

Курйоз

Американки здають в оренду гарних чоловіків

Гарний чоловік прикрашає будь-яку дівчину, немов дорогий аксесуар. Очевидно, саме такі міркування спонукали американок Джозефин Вей і Далу Каджая заснувати компанію «ManServants», яка «здає в оренду» привабливих хлопців.

Співробітники сервісу можуть елегантно подати цигарку, запальничку і прохолодний напій, сфотографувати свою шикарну даму для «Instagram», захистити від кривдників в нічному клубі, а також провести тренування з фітнесу.

На відміну від досить поширеного сервісу «Чоловік на годину», хатня робота, наприклад, ремонт кранів та електричної проводки, в обов'язки чоловіків не входить. Також хлопці уникають поцілунків та іншого інтиму.

Послуги красунчиків оплачуються погодинно. Вартість однієї години - 80 доларів. При цьому цілий день задоволення обійдеться жінці у 300 доларів.

За словами засновниць проекту, у нього вже є власний сайт, Twitter, блог і навіть «Instagram». Чи користується «ManServants» популярністю в Каліфорнії, наразі, не повідомляється.

Наш ДЕНЬ
Громадсько-політичний тижневик.
Свідоцтво про державну реєстрацію ТР № 601- 201Р, видане 17 травня 2013 р.
Індекс видання – 68710.
Засновник і видавець Кушнірук З.А.

Редактор - Зіна КУШНІРУК.
Адреса редакції: м.Тернопіль, вул. Крушельницької, 18, офіс 409;
тел./факс (0352) 40-77-60;
http://nday.te.ua. e-mail nday-te@ukr.net

Банківські реквізити: отримувач – ФОП Кушнірук Зіна Антонівна, р/р №26006010939623, в ПАТ «Укрсоцбанк» м. Київ, МФО 300023, код 2265003402
Друк: ПП Бенев'ят Р. М., м.Чернівці, вул. Лесина, 31
тел./факс (0372) 54-45-46
Тираж 15013

Думки авторів можуть не збігатися з позицією редакції. Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти. Оригінали не рецензуються і не повертаються. Відповідальність за зміст реклами несе рекламодавець.

Кіплінг допоможе родинам військових

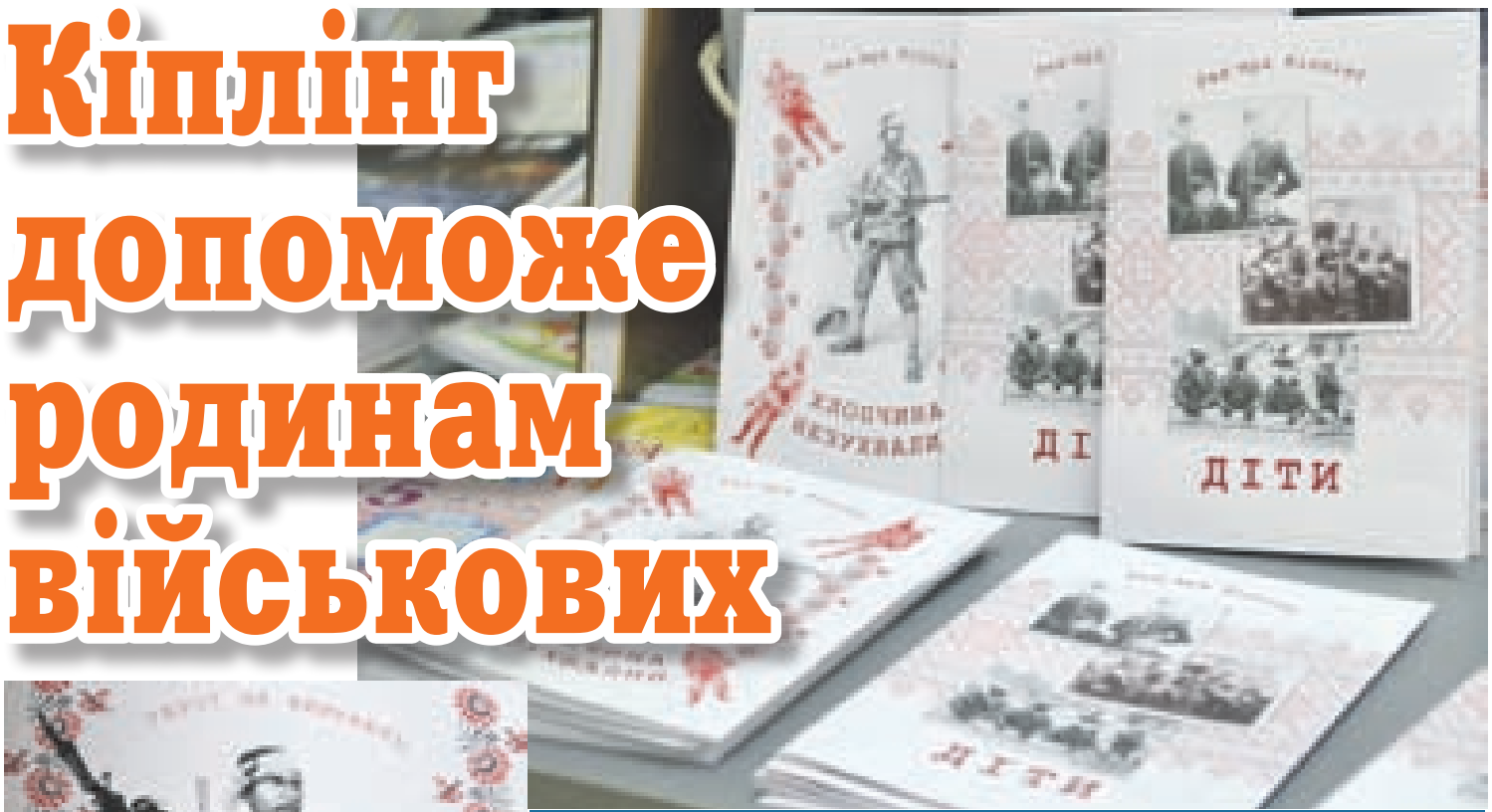

«Хай кашкет іде по колу...». Під таким гаслом тернопільські видавці започаткували благодійну акцію на підтримку постраждалих в АТО. Сім'ям військових, які віддали життя, захищаючи Україну, допоможуть завдяки творам Редьярда Кіплінга.

Тернополяни перевидали книжку одного вірша "Хлопчина незухвалий", яку Кіплінг написав, аби допомогти родинам загиблих в англо-бурській війні. Під час подорожі Південною Африкою він на власні очі побачив військові будні та побут солдатів. Це настільки вразило письменника, що він вирішив написати вірш для збору коштів на потреби військових. Так з'явилася на світ поезія «Хлопчина незухвалий». Незабаром вірш було видано у вигляді книжечки-метелика, усі прибутки від продажу якої йшли на потреби військових та їхніх родин. Британією прокотилися численні благодійні концерти, на яких звучала пісня, написана на вірш Кіплінга. Чи не у кожному містечку читці декламували «Хлопчину незухвалого», збираючи гроші у створений письменником фонд. Загалом за час популярності «Хлопчини» він зумів зібрати чверть мільйона фунтів. Це була найбільша благодійна книжкова акція всіх часів – на сьогоднішні гроші прибутки письменника, спрямовані на благодійність, склали б 10-15 мільйонів британських фунтів стерлінгів.

Видавництво «Навчальна книга – Богдан» взялося відтворити, а може й повторити, цей унікальний проект у сучасних умовах. Книжечку «Хлопчина незухвалий» видали в українському перекладі. Вартує вона десять гривень. Половину від продажу передадуть родині українського військовика, який загинув, боронячи батьківщину.

– Ми обрали родину Ігоря Бориса, – розповідає куратор проекту Ганна Осадко. – Він пішов на фронт недавно, в нього залишилася вдома маленька донечка. Ігор загинув 12 липня під Зеленопіллям. Власне, для його донечки, якій ще не має 9 місяців, ми хочемо зібрати кошти.

За тиждень вже продали близько двох тисяч примірників книжечки. Запорука популярності вірша «Хлопчини незухвалого» - англійський текст і чудовий український переклад Володимира Чернишенка, а також оригінальні ілюстрації, які перегукуються із сучасністю.

– Слово – це зброя, ми так це розуміємо,– каже видавець Богдан Будний. – От виникла така ідея. Тим більше, що був прецедент. Кіплінг ще сто років назад показав нам чудовий приклад. Чому б не використати його ідею сьогодні, аби допомогти родинам військових, які постраждали в зоні АТО.

Крім «Хлопчини незухвалого» на полицях книгарень з'явилася ще одна книга із серії «Одного вірша» - «Діти», написана Кіплінґом під час Першої світової війни. За словами куратора проекту Ганни Осадко, із цим твором у відомого письменника був особливий зв'язок. Його він присвятив сину, що разом із багатьма іншими добровольцями загинув у Першій світовій війні.

«Глянь, то все наші діти,
за край цей полеглі: кохані та милі,
Лиш в родинних альбомах зосталось скарби їхніх юних усмішок.
Богом ціну призначено нам,
тільки нам, і нікому пізніше,...
Хто нам зможе дітей повернути?»

Окрім поезій, у книгах «Хлопчина незухвалий» та «Діти» вміщені світлини військових різних часів. Як розповіла Ганна Осадко, у першому виданні використали оригінал – ілюстрацію Кіплінга, де хлопець у формі англо-бурської війни. Далі – той же хлопець, але у формі Другої світової війни. І сучасний – у камуфляжі й зі зброєю з написом «Герої не вмирають» та вишиваними візерунками. За словами Ганни, ці зображення – символічні. Сутність людини залишається сталою, міняється тільки форма, обстановка, а проблеми ті ж самі залишилися. І в 21 столітті світ не навчився уникати збройних конфліктів.

«Він – хлопчина незухвалий,
та почув Вітчизни клич,
Не чекаючи повістки зголосився,...
Тільки раптом запитають його діти, чом вони пішли з торбами, доки тато воював?...
Тож давайте, побратими,
щось робити!...
Гей кашкет іде по колу,
лиш плати-ти-ти...»

Благодійну книжку можна придбати у книгарнях міста. Про всі витрати автори проекту обіцяють звітувати перед читачами.

Юля ТОМЧИШИН.

ГОРОСКОП

З 6 серпня до 12 серпня

Овен
Робота обіцяє бути цікавою, ви працюватимете з ентузіазмом, хапаючись навіть за те, що запланували на потім. Остерігайтеся заздрості оточуючих, які досягли меншого успіху. А про свої досягнення краще не розповідати.

Телець
Гармонія із зовнішнім світом здається вам чимось нереальним, ви навіть не намагаєтеся її досягнути. Проте багатьох проблем вдасться уникнути, якщо стримувати емоції.

Близнюки
Вдалий період у професійній сфері діяльності. Вам варто поспілкуватися з людьми, з якими колись працювали. Можливо, у них є для вас цікаві ідеї.

Рак
Що б не відбувалося найближчими днями, радимо зберігати спокій і не реагувати на дрібниці. Пам'ятайте, що емоції – не кращий порадник. Краще прислухайтеся до порад розумних і розсудливих людей.

Лев
У вас знизиться ділова активність, а в декого з'явиться бажання передоручити всю роботу іншим. Дійте за бажаннями, але не впадайте в крайнощі – термінові питання треба вирішувати особисто.

Діва
Ви схильні до невиправданих ризиків і переоцінки можливостей. Приймаючи важливі рішення, ретельно продумайте всі кроки і спробуйте передбачити наслідки. Вихідні присвятіть родині та друзям.

Терези
У вас є бажання попрацювати, але немає чіткого плану. Будьте уважні з інформацією, яку невдовзі отримаєте. Наберіться терпіння і почекайте, поки ситуація зміниться на вашу користь.

Скорпіон
Перш ніж поставити свій підпис, ретельно обдумайте будь-які оборудки. Ви ризикуєте багато чого втратити. Не радимо йти ва-банк, сподіваючись на більше. Ваш девіз на цьому тижні: «Тихіше їдеш — подалі будеш».

Стрілець
На цьому тижні вам треба бути веселими та компанійськими. І навіть якщо це даватиметься важко, заради нових знайомств та вирішення давніх проблем можна і покривити душею.

Козеріг
Ви отримаєте одразу кілька сумнівних пропозицій. Не бійтеся відмовитися, правда на вашому боці. Фінансової кризи вам не треба боятися, навпаки, вам удасться знайти нові джерела прибутків.

Водолій
Доведеться докласти максимум зусиль, щоб не розчарувати начальство, яке схильне помічати всі ваші недоліки. Наберіться терпіння, невдовзі ситуація покращиться.

Риби
У вас з'явиться багато справ, єдиний спосіб із ними впоратися – звернутися до оточуючих по допомогу. Не скупіться за похвалу помічникам, інакше буде важко зберегти хороші стосунки з колегами.